Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/18/EU

av den 4 juli 2012

om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 197, 24.7.2012, s. 1)

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 175, 4.7.2015, s. 127 (2012/18/EU)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/18/EU

av den 4 juli 2012

om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 96/82/EG av 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ([3]) innehåller bestämmelser för förebyggande av allvarliga olyckshändelser som kan inträffa i samband med vissa industriella verksamheter och för begränsande av olyckornas följder för människors hälsa och miljön.

(2) Allvarliga olyckshändelser har ofta svåra följder, vilket bevisas av olyckor som Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse och Buncefield. Dessutom kan följderna sträcka sig över nationella gränser. Därför är det viktigt att säkerställa att lämpliga försiktighetsåtgärder vidtas för att säkerställa en hög skyddsnivå i hela unionen för medborgare, samhällen och miljön. Det föreligger därför ett behov av att se till att dagens höga skyddsnivå åtminstone bibehålls eller höjs.

([1]) EUT C 248, 25.8.2011, s. 138.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 juni 2012 och rådets beslut av den 26 juni 2012.
([3]) EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

▼B

(3) Direktiv 96/82/EG har bidragit avsevärt till att minska sannolikheten för och följderna av sådana olyckor, och har således lett till en högre skyddsnivå i hela unionen. En granskning av det direktivet har bekräftat att andelen allvarliga olyckshändelser varit stabil. Även om de befintliga bestämmelserna allmänt taget är lämpliga för sitt ändamål behövs det vissa ändringar för att ytterligare höja skyddsnivån, särskilt när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser. Det system som inrättades genom direktiv 96/82/EG bör samtidigt anpassas till ändringarna i unionens system för klassificering av ämnen och blandningar till vilket det direktivet hänvisar. Dessutom bör ett antal andra bestämmelser förtydligas och uppdateras.

(4) Det är därför lämpligt att ersätta direktiv 96/82/EG för att säkerställa att den nuvarande skyddsnivån upprätthålls och förbättras ytterligare, genom att bestämmelserna görs effektivare och, där det är möjligt, genom att minska onödiga administrativa bördor genom rationalisering och förenkling, förutsatt att det inte äventyrar säkerheten eller skyddet för miljön och människors hälsa. Samtidigt bör de nya bestämmelserna vara tydliga, enhetliga och lättförståeliga för att förbättra genomförandet och verkställbarheten, samtidigt som skyddsnivån för människors hälsa och miljön åtminstone upprätthålls eller höjs. Kommissionen bör samarbeta med medlemsstaterna om det praktiska genomförandet av detta direktiv. Det samarbetet bör bland annat avse frågan om självklassificering av ämnen och blandningar. Intressenter såsom företrädare för branschen, arbetstagare och icke-statliga organisationer som främjar skydd av människors hälsa och miljön bör, när så är lämpligt, delta i genomförandet av detta direktiv.

(5) I konventionen om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor från FN:s ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE), vilken godkändes på unionens vägnar genom rådets beslut 98/685/EG av den 23 mars 1998 om att ingå konventionen om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor ([1]), fastställs åtgärder för förebyggande av, beredskap inför och åtgärder vid industriella olyckor som kan leda till gränsöverskridande följder samt åtgärder för internationellt samarbete inom detta område. Direktiv 96/82/EG genomför konventionen i unionsrätten.

(6) Allvarliga olyckshändelser kan ha följder som sträcker sig över gränserna, och de miljömässiga och ekonomiska kostnaderna för en olyckshändelse belastar inte enbart den verksamhet som påverkas utan också de berörda medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att införa och tillämpa säkerhetsåtgärder och riskbegränsande åtgärder för att förhindra eventuella olyckshändelser, begränsa risken för olyckshändelser och minimera de eventuella följderna av dem och därigenom säkerställa en hög skyddsnivå inom hela unionen.

([1]) EGT L 326, 3.12.1998, s. 1.

▼B

(7) Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av unionsrättens bestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet och arbetsmiljön, och i synnerhet utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ([1]).

(8) Vissa industriella verksamheter bör inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, förutsatt att de omfattas av annan lagstiftning på unionsnivå eller nationell nivå som ger motsvarande säkerhetsnivå. Kommissionen bör fortsätta att undersöka om det finns betydande luckor i det nuvarande regelverket, särskilt när det gäller nya och framväxande risker från andra verksamheter och från specifika farliga ämnen, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att åtgärda dessa luckor.

(9) I bilaga I till direktiv 96/82/EG förtecknas de farliga ämnen som omfattas av direktivet, bl.a. genom hänvisning till vissa bestämmelser i rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ([2]) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ([3]). Direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar ([4]), genom vilken det globalt harmoniserade systemet för klassificering och märkning av kemikalier, som har antagits på internationell nivå inom Förenta nationernas (FN:s) struktur, genomförs i unionen. Genom den förordningen införs nya faroklasser och kategorier som endast delvis motsvarar de som användes i de upphävda direktiven. Vissa ämnen eller blandningar skulle emellertid inte klassificeras enligt det systemet eftersom det saknas kriterier inom den ramen. Bilaga I till direktiv 96/82/EG behöver därför anpassas till den förordningen samtidigt som den skyddsnivå som föreskrivs i det direktivet behålls eller höjs ytterligare.

(10) När det gäller klassificering av uppgraderad biogas bör eventuell utveckling av standarderna som görs av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) beaktas.

([1]) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.
([2]) EGT 196, 16.8.1967, s. 1.
([3]) EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.
([4]) EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

▼B

(11) Anpassningen till förordning (EG) nr 1272/2008 och efterföljande anpassningar till den förordningen, i den mån de påverkar klassificeringen av ämnen och blandningar, kan ge oönskade följder. På grundval av kriterier som ingår i detta direktiv bör kommissionen bedöma huruvida, trots faroklassificeringen, det finns farliga ämnen som inte utgör en fara vid en allvarlig olyckshändelse och, där så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag om att utesluta det berörda farliga ämnet från detta direktivs tillämpningsområde. Bedömningen bör inledas snarast, särskilt när klassificeringen av ett ämne eller en blandning har ändrats, för att undvika onödiga bördor för verksamhetsutövare och behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Undantag från tillämpningsområdet för detta direktiv bör inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder.

(12) Verksamhetsutövarna bör ha en allmän skyldighet att vidta alla de åtgärder som krävs för att förebygga allvarliga olyckshändelser, begränsa deras följder och avhjälpa dem. Om det i en verksamhet förekommer farliga ämnen i kvantiteter över en viss nivå bör verksamhetsutövaren förse den behöriga myndigheten med tillräcklig information som identifierar verksamheten, de förekommande farliga ämnena och de potentiella farorna. Verksamhetsutövaren bör också utarbeta och, när det krävs enligt nationell lagstiftning, till den behöriga myndigheten sända en säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser (*säkerhetspolicyn*), som anger verksamhetsutövarens allmänna principer och åtgärder, inklusive lämpliga säkerhetsledningssystem, när det gäller att förebygga och begränsa följderna av faran för allvarliga olyckshändelser. Då verksamhetsutövarna identifierar och bedömer faran för allvarliga olyckshändelser bör hänsyn tas också till de farliga ämnen som kan bildas under en allvarlig olyckshändelse inom verksamheten.

(13) I normalfallet är Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ([1]) relevant när det gäller miljöskador som orsakats av en allvarlig olyckshändelse.

(14) För att minska risken för dominoeffekter bör verksamhetsutövare, om en verksamhets lokalisering och närhet till andra verksamheter är av den arten att sannolikheten för allvarliga olyckshändelser ökar, eller om följderna kan försvåras på grund av detta, samarbeta när det gäller att utbyta lämplig information och informera allmänheten, inklusive närliggande verksamheter som kan påverkas.

(15) För att visa att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga allvarliga olyckshändelser, och för att utarbeta beredskapsplaner och beredskapsåtgärder, bör verksamhetsutövaren i en verksamhet där det förekommer betydande kvantiteter av farliga ämnen lämna

([1]) EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

▼B

information till den behöriga myndigheten i form av en säkerhetsrapport. Den säkerhetsrapporten bör innehålla detaljerade uppgifter om verksamheten, de farliga ämnen som förekommer, anläggningar eller lager, scenarier för tänkbara allvarliga olyckshändelser, riskanalys, förebyggande åtgärder och räddningsinsatser samt tillgängliga styrsystem, i syfte att förebygga och minska risken för allvarliga olyckshändelser och för att kunna vidta de åtgärder som behövs för att begränsa följderna av dem. Risken för en allvarlig olyckshändelse kan öka genom sannolikheten för naturkatastrofer som hänger samman med verksamhetens lokalisering. Hänsyn bör tas till detta vid förberedelse av scenarier för allvarliga olyckshändelser.

(16) Som förberedelse för en nödsituation är det nödvändigt att man för de verksamheter där det förekommer betydande kvantiteter farliga ämnen utarbetar interna och externa planer för räddningsinsatser och upprättar förfaranden för att säkerställa att planerna testas, vid behov revideras och sätts i verket om en allvarlig olyckshändelse inträffar eller skulle kunna inträffa. Personalen vid verksamheten bör få lämna synpunkter på den interna planen för räddningsinsatser och den berörda allmänheten bör få möjlighet att yttra sig om den externa planen för räddningsinsatser. Anlitandet av underleverantörer kan påverka en verksamhets säkerhet. Medlemsstaterna bör kräva att verksamhetsutövarna beaktar detta när de utformar en säkerhetspolicy, en säkerhetsrapport eller interna planer för räddningsinsatser.

(17) Verksamhetsutövarna bör när de behandlar frågan om val av lämpliga förfaringssätt, inbegripet de för övervakning och kontroll, beakta tillgänglig information om bästa metoder.

(18) För att bättre skydda bostadsområden, områden som besöks av allmänheten och naturområden, inklusive sådana som är av särskilt naturintresse eller är särskilt ömtåliga, bör medlemsstaterna i sina strategier för markanvändning eller andra relevanta strategier se till att lämpliga avstånd bibehålls mellan sådana områden och verksamheter som medför sådan fara och, när det gäller befintliga verksamheter, vid behov genomföra kompletterande tekniska åtgärder så att riskerna för människor eller miljön behålls på en acceptabel nivå. När besluten fattas bör tillräcklig information om riskerna och teknisk vägledning om dessa risker finnas tillgänglig. För att minska de administrativa bördorna, i synnerhet för små och medelstora företag, bör förfarandena och åtgärderna där det är möjligt integreras med de förfaranden som gäller enligt annan relevant unionslagstiftning.

(19) För att främja tillgång till miljöinformation, i enlighet med Förenta nationernas ekonomiska kommissions för Europa konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen), som godkändes på unionens vägnar genom

▼B

rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ([1]), bör nivån och kvaliteten på information till allmänheten förbättras. Särskilt gäller att personer som kan påverkas av en allvarlig olyckshändelse bör få tillräckligt med information om hur de ska agera om en sådan olyckshändelse inträffar. Medlemsstaterna bör göra information tillgänglig om var information finns om rättigheterna för de personer som drabbas av en allvarlig olyckshändelse. Informationen till allmänheten bör vara tydlig och begriplig. Utöver att information ska lämnas aktivt, utan att allmänheten behöver begära ut den, och utan att det utesluter andra former av spridning, bör informationen också vara ständigt tillgänglig och uppdaterad elektroniskt. Samtidigt bör det finnas lämpliga mekanismer till skydd för konfidentialitet, bl.a. med tanke på säkerhetsrelaterade aspekter.

(20) Informationen bör hanteras i överensstämmelse med initiativet för det gemensamma miljöinformationssystemet (Seis), som introducerats genom kommissionens meddelande av den 1 februari 2008 med titeln ”Mot ett gemensamt miljöinformationssystem (Seis)”. Informationshanteringen bör också överensstämma med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ([2]) och dess genomförandebestämmelser, vars syfte är att göra det möjligt att dela rumslig miljöinformation mellan den offentliga sektorns organisationer och att göra det lättare för allmänheten att få tillgång till rumslig information i hela unionen. Informationen bör hållas allmänt tillgänglig i en databas på unionsnivå, vilket också underlättar övervakning av och rapportering om genomförandet.

(21) Enligt Århuskonventionen krävs effektivt offentligt deltagande i beslutsförfarandena, så att den berörda allmänheten får möjlighet att yttra sig i frågor som kan vara av betydelse för besluten och så att beslutsfattaren har möjlighet att beakta dessa synpunkter, vilket ökar ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för de beslut som fattas.

(22) För att säkerställa att adekvata åtgärder kan vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar bör verksamhetsutövaren omedelbart underrätta den behöriga myndigheten och vidarebefordra de uppgifter som den behöver för att kunna bedöma följderna av olyckshändelsen för människors hälsa och miljön.

([1]) EUT L 124, 17.5.2005, s. 1.
([2]) EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

▼B

(23) Lokala myndigheter har intresse av att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa deras konsekvenser, och de kan spela en viktig roll. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till detta vid genomförandet av detta direktiv.

(24) För att underlätta informationsutbyte och förebygga liknande olyckor i framtiden bör medlemsstaterna förse kommissionen med information om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras territorium, så att kommissionen kan analysera riskerna i samband med dessa och införa ett system för spridning av information, särskilt om allvarliga olyckshändelser och lärdomar som har dragits av dem. Detta informationsutbyte bör även inbegripa händelser som kunde ha lett till en olyckshändelse som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse för arbetet med att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följderna av dem. Medlemsstaterna och kommissionen bör sträva efter att informationen i de informationssystem som inrättats för att underlätta informationsutbyte om allvarliga olyckshändelser är fullständig.

(25) Medlemsstaterna bör utse de behöriga myndigheter som ska ha ansvaret för att se till att verksamhetsutövarna uppfyller sina skyldigheter. De behöriga myndigheterna och kommissionen bör samarbeta om att ge stöd för genomförandet, såsom att utarbeta lämplig vägledning och utbyta bästa metoder. För att undvika onödiga administrativa bördor bör informationsskyldigheterna där det är lämpligt integreras med motsvarande skyldigheter enligt annan relevant unionslagstiftning.

(26) Medlemsstaterna bör se till att de behöriga myndigheterna vidtar de åtgärder som är nödvändiga i fall där detta direktiv inte efterlevs. För att säkerställa effektivt genomförande och verkställande bör det finnas ett system för tillsyn, inklusive ett program med regelbunden rutinmässig tillsyn och icke-rutinmässig tillsyn. Där det är möjligt bör tillsynen samordnas med tillsynen enligt annan unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) ([1]) när så är tillämpligt. Medlemsstaterna bör se till att det finns tillgång till tillräcklig personal med de färdigheter och kvalifikationer som behövs för att effektivt genomföra tillsynen. De behöriga myndigheterna bör tillhandahålla lämpligt stöd med användning av verktyg och mekanismer för utbyte av erfarenheter och konsolidering av kunskap, inklusive på unionsnivå.

(27) I syfte att beakta de tekniska framstegen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna II till VI för att anpassa dem till de tekniska framstegen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete,

([1]) EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

▼B

inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([1]).

(29) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av nationella bestämmelser som antagits till följd av detta direktiv, och se till att sanktionerna genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(30) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(31) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument ([2]) har medlemsstaterna åtagit sig, när det är motiverat, att till sin anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(32) Direktiv 96/82/EG bör därför ändras och senare upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för att förebygga allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och för att begränsa följderna av dem för människors hälsa och miljön, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå konsekvent och effektivt i hela unionen.

([1]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.
([2]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

▼B

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska gälla verksamheter enligt definitionen i artikel 3.1.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

a) Militära verksamheter, anläggningar eller lager.

b) Faror som är förknippade med joniserande strålning som utgår från ämnen.

c) Transporter av farliga ämnen och därmed direkt sammanhängande tillfällig mellanlagring vid transport på väg, järnväg, inre vattenvägar, till sjöss eller med flyg, inbegripet lastning, lossning och omlastning till eller från ett annat transportsätt vid lastkajer, kajer eller rangerbangårdar, utanför de verksamheter som avses i detta direktiv.

d) Transport av farliga ämnen i rörledningar inbegripet pumpstationer, utanför de verksamheter som avses i detta direktiv.

e) Utvinning, nämligen provbrytning, brytning och bearbetning, av mineral i gruvor och dagbrott, inklusive med hjälp av borrhål.

f) Provborrning och utvinning av mineraler, inbegripet kolväten, till havs.

g) Lagring av gas vid platser till havs under jord, inbegripet såväl särskilda lagringsplatser som platser där provbrytning och brytning av mineraler, inbegripet kolväten, också genomförs.

h) Avfallsdeponier, inklusive lagring av avfall under jord.

Utan hinder av första stycket leden e och h, ska lagring av gas under jord på land i naturliga jordskikt, akviferer, salthåligheter och nedlagda gruvor samt kemisk och termisk bearbetning och lagring i anknytning till detta, där det förekommer farliga ämnen, liksom sandmagasin i drift inklusive avfallsdammar, innehållande farliga ämnen, omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. verksamhet: hela det område som en verksamhetsutövare råder över, där farliga ämnen förekommer vid en eller flera anläggningar, inklusive gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter; verksamheter är antingen verksamheter på lägre nivå eller verksamheter på högre nivå.

▼B

2. verksamhet på lägre nivå: en verksamhet där det finns farliga ämnen i kvantiteter som är lika med eller större än de kvantiteter som anges i kolumn 2 i del 1 eller i kolumn 2 i del 2 i bilaga I, men som är mindre än de kvantiteter som anges i kolumn 3 i del 1 eller i kolumn 3 i del 2 i bilaga I; när så är tillämpligt ska den summeringsregel tillämpas som anges i not 4 till bilaga I.

3. verksamhet på högre nivå: en verksamhet där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som är lika med eller större än de kvantiteter som anges i kolumn 3 i del 1 eller i kolumn 3 i del 2 i bilaga I; när så är tillämpligt ska den summeringsregel tillämpas som anges i not 4 till bilaga I.

4. närliggande verksamhet: en verksamhet som befinner sig så nära en annan verksamhet att riskerna med eller konsekvenserna av en allvarlig olyckshändelse ökar.

5. ny verksamhet:

   a) en verksamhet som tas i drift eller uppförs den 1 juni 2015 eller senare, eller

   b) en plats för verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, eller en verksamhet på lägre nivå som blir en verksamhet på högre nivå eller vice versa, den 1 juni 2015 eller senare på grund av ändringar av dess anläggningar eller aktiviteter som leder till förändringar i dess förteckning över farliga ämnen.

6. befintlig verksamhet: en verksamhet som den 31 maj 2015 omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 96/82/EG och som från och med den 1 juni 2015 omfattas av detta direktivs tillämpningsområde utan att dess klassificering som verksamhet på lägre nivå eller verksamhet på högre nivå ändras.

7. annan verksamhet: en plats för verksamhet som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde eller en verksamhet på lägre nivå som blir en verksamhet på högre nivå eller vice versa, den 1 juni 2015 eller senare av andra skäl än de som avses i punkt 5.

8. anläggning: en teknisk enhet inom en verksamhet, och antingen ovanför eller under marknivå, där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras och all utrustning; det inbegriper alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, privata industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för den anläggningens drift.

9. verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som driver eller råder över en verksamhet eller anläggning eller, om det finns bestämmelser om detta i den nationella lagstiftningen, varje person som delegerats befogenhet att fatta avgörande ekonomiska beslut eller andra beslut om verksamhetens eller anläggningens tekniska funktionssätt.

▼B

10. farliga ämnen: de ämnen eller blandningar som omfattas av del 1 eller förtecknas i del 2 i bilaga I inbegripet i form av råvara, produkt, biprodukt, restprodukt eller mellanprodukt.

11. blandning: blandning eller lösning som består av två eller flera ämnen.

12. förekomst av farliga ämnen: den faktiska eller förväntade förekomsten av farliga ämnen i en verksamhet, eller av farliga ämnen som rimligtvis kan förväntas uppstå vid förlust av kontroll över processerna, inbegripet lagring, inom någon av verksamhetens anläggningar, i kvantiteter som är lika med eller överstiger de tröskelvärden som anges i del 1 eller 2 i bilaga I.

13. allvarlig olyckshändelse: en händelse, till exempel ett utsläpp, en brand eller en explosion av stor betydelse, som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften vid en av detta direktiv omfattad verksamhet och som medför omedelbar eller fördröjd allvarlig fara för människors hälsa eller miljön, inom eller utanför verksamheten, och där ett eller flera farliga ämnen ingår.

14. fara: den inneboende egenskapen hos ett farligt ämne eller en fysisk situation att kunna framkalla skador på människors hälsa eller på miljön.

15. risk: sannolikheten för att en viss följd uppträder under en viss period eller under vissa förhållanden.

16. lagring: förekomst av en viss kvantitet farliga ämnen för magasinering, säker förvaring eller lagerhållning.

17. allmänheten: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa.

18. den berörda allmänheten: den allmänhet som påverkas eller som kan påverkas, eller som har intresse av beslut som fattas om någon av de frågor som anges i artikel 15.1; frivilligorganisationer som främjar miljöskydd och som uppfyller tillämpliga krav enligt nationell lagstiftning ska med avseende på denna definition anses ha ett sådant intresse.

19. tillsyn: alla åtgärder, inklusive besök på plats, kontroller av interna åtgärder, system och rapporter och uppföljningsdokument samt all nödvändig uppföljning, som genomförs av den behöriga myndigheten eller för deras räkning för att kontrollera och främja verksamhetens efterlevnad av kraven i detta direktiv.

▼B

Artikel 4

Bedömning av faran för en allvarlig olyckshändelse för ett visst farligt ämne

1. Kommissionen ska bedöma, där det är lämpligt eller under alla omständigheter på grundval av en anmälan från en medlemsstat i enlighet med punkt 2, huruvida det är omöjligt i praktiken för ett visst farligt ämne som omfattas av del 1 eller förtecknas i del 2 i bilaga I att orsaka ett utsläpp av materia eller energi som skulle kunna åstadkomma en allvarlig olyckshändelse, både under normala förhållanden och under sådana onormala förhållanden som rimligtvis kan förutses. Bedömningen ska ta hänsyn till den information som avses i punkt 3 och baseras på en eller flera av följande egenskaper:

a) det farliga ämnets fysiska form under normala bearbetnings- eller hanteringsomständigheter eller vid oplanerad förlust av inneslutning,

b) det farliga ämnets inneboende egenskaper, särskilt de som rör spridningsbeteendet vid ett scenario för allvarliga olyckshändelser, såsom molekylmassa och mättat ångtryck,

c) den maximala koncentrationen av ämnena när det gäller blandningar.

Vid tillämpning av första stycket bör det farliga ämnets inneslutning och generiska förpackning, där så är lämpligt, också beaktas, särskilt när den omfattas av specifik unionslagstiftning.

2. Om en medlemsstat anser att ett farligt ämne inte medför fara för allvarlig olyckshändelse enligt punkt 1, ska medlemsstaten underrätta kommissionen tillsammans med stödjande motivering, inbegripet den information som avses i punkt 3.

3. Den information som behövs för bedömning av det farliga ämnets egenskaper i fråga om hälsofaror, fysikaliska faror och miljöfaror ska, vid tillämpning av punkterna 1 och 2, omfatta

a) en uttömmande förteckning över de egenskaper som behövs för att bedöma det farliga ämnets potential att orsaka fysikaliska skador samt skador på hälsan eller miljön,

b) fysikaliska och kemiska egenskaper (exempelvis molekylmassa, mättat ångtryck, inherent toxicitet, kokpunkt, reaktivitet, viskositet, löslighet och andra relevanta egenskaper),

c) egenskaper i fråga om hälsofaror och fysikaliska faror (exempelvis reaktivitet, brandfarlighet, toxicitet tillsammans med ytterligare faktorer såsom väg för angrepp på kroppen, kvoten skadade till dödade, långsiktiga följder och andra relevanta egenskaper),

▼B

d) egenskaper i fråga om miljöfaror (exempelvis ekotoxicitet, persistens, bioackumulering, potentialen för långväga transport i miljön samt andra relevanta egenskaper),

e) när sådan är tillgänglig, unionsklassificering av ämnet eller blandningen,

f) information om de för ämnet specifika driftsbetingelserna (exempelvis temperatur, tryck och andra relevanta förhållanden) under vilka det farliga ämnet lagras, används och/eller kan förekomma i händelse av en förutsebar onormal drift eller olyckshändelse såsom brand.

4. Efter den bedömning som avses i punkt 1 ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om att undanta det farliga ämnet från detta direktivs tillämpningsområde.

Artikel 5

Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga allvarliga olyckshändelser, och för att begränsa följderna av dessa för människors hälsa och miljön.

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren när som helst kan styrka för den behöriga myndighet som avses i artikel 6 att verksamhetsutövaren har vidtagit alla nödvändiga åtgärder som föreskrivs i detta direktiv, särskilt med avseende på den tillsyn och de kontroller som avses i artikel 20.

Artikel 6

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar verksamhetsutövarens ansvar, inrätta eller utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter (*den behöriga myndigheten*) som har ansvar för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv och, om det är nödvändigt, de organ som ska bistå den behöriga myndigheten med tekniska detaljer. Medlemsstater som inrättar eller utser fler än en behörig myndighet ska se till att förfarandena för att uppfylla deras skyldigheter samordnas fullt ut.

2. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska samarbeta i aktiviteter för att främja genomförandet av detta direktiv, och intressenter ska delta när så är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna godtar likvärdig information som verksamhetsutövarna lämnar in i enlighet med annan relevant unionslagstiftning och som uppfyller något av kraven i detta direktiv, med avseende på tillämpningen av detta direktiv. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna säkerställa att kraven i detta direktiv uppfylls.

▼B

Artikel 7

Anmälan

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren lämnar en anmälan till den behöriga myndigheten, med följande information:

a) Verksamhetsutövarens namn och/eller firma samt fullständig adress till den berörda verksamheten.

b) Verksamhetsutövarens säte och fullständiga adress.

c) Namn och befattning på den person som ansvarar för verksamheten, om det rör sig om en annan person än den som avses i led a.

d) Tillräckliga uppgifter för att klargöra vilka farliga ämnen och vilken grupp av ämnen det gäller eller som sannolikt kan förekomma.

e) Kvantitet och fysikalisk form för det eller de farliga berörda ämnena.

f) Den aktivitet som bedrivs eller ska bedrivas vid anläggningen eller lagret.

g) Verksamhetens omedelbara omgivning och faktorer som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse eller förvärra följderna av den, inklusive uppgifter, om sådana finns tillgängliga, om närliggande verksamheter, på verksamhetsplatser som faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, områden och projekt som kan vara en källa till eller öka risken för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse och förknippade dominoeffekter.

2. Anmälan eller dess uppdatering ska sändas till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

a) För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift, eller innan de ändringar görs som leder till en ändring i förteckningen över farliga ämnen.

b) I alla övriga fall inom ett år från det datum då detta direktiv börjar tillämpas på den berörda verksamheten.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla om verksamhetsutövaren redan har sänt en anmälan till den behöriga myndigheten enligt kraven i den nationella lagstiftningen före den 1 juni 2015, och om informationen i anmälan uppfyller kraven i punkt 1 och informationen inte har ändrats.

4. Verksamhetsutövaren ska underrätta den behöriga myndigheten på förhand om

▼B

a) betydande ökning eller minskning av mängden, betydande ändring av arten eller den fysiska formen av det aktuella farliga ämnet, såsom anges i den anmälan som verksamhetsutövaren lämnat enligt punkt 1,eller betydande förändringar av de processer ämnet används i,

b) sådana ändringar av en verksamhet eller en anläggning som kan få betydande konsekvenser när det gäller faran för allvarliga olyckshändelser,

c) definitiv nedläggning av verksamheten eller dess tagande ur drift, eller

d) ändringar i de uppgifter som avses i punkt 1 a, b eller c.

Artikel 8

Säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren utarbetar ett dokument i skriftlig form som beskriver företagets säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser (*säkerhetspolicyn*) och ser till att denna tillämpas. Säkerhetspolicyn ska utformas så att den säkerställer en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön. Den ska stå i proportion till faran för allvarliga olyckshändelser. Den ska inbegripa verksamhetsutövarens övergripande syften och verksamhetsprinciper, ledningens roll och ansvar och åtagandet att kontinuerligt förbättra åtgärderna för att förebygga allvarliga olyckshändelser samt att säkerställa en hög skyddsnivå.

2. Säkerhetspolicyn ska utarbetas och sändas, när det krävs enligt nationell lagstiftning, till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

a) För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift, eller innan de ändringar görs som leder till en ändring i förteckningen över farliga ämnen.

b) I alla övriga fall inom ett år från det datum då detta direktiv börjar tillämpas på den berörda verksamheten.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla om verksamhetsutövaren redan har utarbetat en säkerhetspolicy och, när det krävs enligt nationell lagstiftning, sänt den till den behöriga myndigheten före den 1 juni 2015, och om informationen i anmälan uppfyller kraven i punkt 1 och informationen inte har ändrats.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska verksamhetsutövaren regelbundet, men minst vart femte år, se över och vid behov uppdatera säkerhetspolicyn. När det krävs enligt nationell lagstiftning ska den uppdaterade säkerhetspolicyn sändas till den behöriga myndigheten utan dröjsmål.

▼B

5. Säkerhetspolicyn ska genomföras med hjälp av lämpliga medel och strukturer och genom ett säkerhetsledningssystem, i enlighet med bilaga III, som står i proportion till faran för allvarliga olyckshändelser och komplexiteten i verksamhetens organisation eller aktiviteter. För verksamheter på lägre nivå får skyldigheten att genomföra säkerhetspolicyn uppfyllas med hjälp av andra lämpliga medel, strukturer och förvaltningssystem, som står i proportion till faran för allvarliga olyckshändelser, och med beaktande av de principer som anges i bilaga III.

Artikel 9

Dominoeffekter

1. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten, med stöd av den information som den fått från verksamhetsutövaren i enlighet med artiklarna 7 och 10, eller till följd av en begäran om ytterligare information från den behöriga myndigheten, eller genom tillsyn enligt artikel 20, fastställer alla verksamheter eller grupper av verksamheter på lägre eller högre nivå vid vilka risken för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse är högre på grund av verksamheternas geografiska läge och närhet till varandra och samt deras innehav av farliga ämnen.

2. Om den behöriga myndigheten har ytterligare uppgifter utöver dem som verksamhetsutövaren tillhandahåller i enlighet med artikel 7.1 g ska den göra dessa uppgifter tillgängliga för verksamhetsutövaren, om det behövs för tillämpningen av denna artikel.

3. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna i de verksamheter som fastställs i punkt 1

a) utbyter lämplig information så att verksamheterna, i tillämpliga fall, kan beakta karaktären och vidden av den totala risken för en allvarlig olyckshändelse i sin säkerhetspolicy, i sina säkerhetsledningssystem, säkerhetsrapporter och interna planer för räddningsinsatser,

b) samarbetar om att informera allmänheten och närliggande platser som inte omfattas av detta direktiv, och om att lämna information till den myndighet som har ansvaret för att utarbeta externa planer för räddningsinsatser.

Artikel 10

Säkerhetsrapport

1. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövaren vid en verksamhet på högre nivå utarbetar en säkerhetsrapport som

a) visar att en säkerhetspolicy, och ett säkerhetsledningssystem för att se till att den genomförs, har införts i enlighet med bilaga III,

▼B

b) visar att faran för allvarliga olyckshändelser och tänkbara scenarier för allvarliga olyckshändelser har identifierats, och att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dem och begränsa deras följder för människors hälsa och miljön,

c) visar att tillräcklig säkerhet och tillförlitlighet har beaktats vid utformning, konstruktion, drift och underhåll av alla anläggningar, lager, utrustningar och infrastrukturer som har samband med driften och som har ett samband med olika slag av fara för allvarliga olyckshändelser inom verksamheten,

d) visar att interna planer för räddningsinsatser har utarbetats och att de innehåller information som utgör underlag för utarbetandet av den externa planen för räddningsinsatser,

e) säkerställer att den behöriga myndigheten får tillräcklig information för att kunna besluta om lokalisering av nya aktiviteter och projekt kring befintliga verksamheter.

2. Säkerhetsrapporten ska innehålla åtminstone de uppgifter och den information som förtecknas i bilaga II. Den ska namnge de relevanta organisationer som har varit involverade i utarbetandet av rapporten.

3. Säkerhetsrapporten ska sändas till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

a) För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift, eller innan de ändringar görs som leder till en ändring i förteckningen över farliga ämnen.

b) För befintliga verksamheter på högre nivå, den 1 juni 2016.

c) För övriga verksamheter inom två år från det datum då detta direktiv börjar tillämpas på den berörda verksamheten.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla om verksamhetsutövaren redan har sänt en säkerhetsrapport till den behöriga myndigheten enligt kraven i den nationella lagstiftningen före den 1 juni 2015, och om informationen i anmälan uppfyller kraven i punkterna 1 och 2 och inte har ändrats. Verksamhetsutövaren ska, för att följa punkterna 1 och 2 i denna artikel, lägga fram varje ändrad del av säkerhetsrapporten i det format som överenskommits med den behöriga myndigheten, om inte annat följer av de tidsfrister som avses i punkt 3.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska verksamhetsutövaren regelbundet, men minst vart femte år, se över och vid behov uppdatera säkerhetsrapporten.

▼B

Verksamhetsutövaren ska också efter en allvarlig olyckshändelse vid sin verksamhet se över och vid behov uppdatera säkerhetsrapporten, samt vid varje annan tidpunkt på eget initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten, om det är motiverat på grund av nya sakomständigheter eller nya tekniska kunskaper om säkerhetsfaktorer, inklusive kunskap som härrör från analyser av olyckor och, så långt som möjligt, kunskap om händelser som kunde ha lett till en olyckshändelse och utvecklingen när det gäller kunskapen om bedömning av faror.

Den uppdaterade säkerhetsrapporten eller uppdaterade delar av den ska sändas till den behöriga myndigheten utan dröjsmål.

6. Innan verksamhetsutövaren påbörjar byggnadsarbeten eller drift, eller i de fall som avses i punkt 3 b och c och punkt 5 i denna artikel, ska den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter att den har tagit emot rapporten meddela sina slutsatser från granskningen av säkerhetsrapporten till verksamhetsutövaren, och, vid behov, i enlighet med artikel 19, förbjuda idrifttagande eller fortsatt drift av den berörda verksamheten.

Artikel 11

Ändring av anläggningar, verksamheter eller lager

Vid ändringar av anläggningar, verksamheter, lager eller processer, eller vid ändringar av typen eller den fysikaliska formen eller kvantiteten av de farliga ämnen som kan medföra betydande konsekvenser för faran för allvarliga olyckshändelser, eller som kan leda till att en verksamhet på lägre nivå blir en verksamhet på högre nivå eller vice versa, ska medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren ser över och vid behov uppdaterar anmälan, säkerhetspolicyn, säkerhetsledningssystemet och säkerhetsrapporten och underrättar den behöriga myndigheten om dessa uppdateringar innan ändringen görs.

Artikel 12

Planer för räddningsinsatser

1. Medlemsstaterna ska för alla verksamheter på högre nivå se till att

a) verksamhetsutövaren utarbetar en intern plan för räddningsinsatser med de åtgärder som ska vidtas inom verksamheten,

b) verksamhetsutövaren förser den behöriga myndigheten med den information som behövs för att utarbeta externa planer för räddningsinsatser,

c) de myndigheter som medlemsstaten har utsett för ändamålet utarbetar en extern plan för räddningsinsatser med de åtgärder som ska vidtas utanför verksamheten, och att detta sker inom två år från det att den nödvändiga informationen från verksamhetsutövaren har mottagits enligt led b.

▼B

2. Verksamhetsutövarna ska uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 1 a och b inom följande tidsfrister:

a) För nya verksamheter, inom en rimlig tid innan de tas i drift, eller innan de ändringar görs som leder till en ändring i förteckningen över farliga ämnen.

b) För befintliga verksamheter på högre nivå senast den 1 juni 2016, om inte den interna planen för räddningsinsatser som har utarbetats enligt kraven i nationell lagstiftning före detta datum och den information planen innehåller, samt den information som avses i punkt 1 b, överensstämmer med denna artikel och inte har ändrats.

c) För övriga verksamheter inom två år från det datum då detta direktiv börjar tillämpas på den berörda verksamheten.

3. Planerna för räddningsinsatser ska upprättas med följande mål:

a) Avgränsa och kontrollera olyckor så att följderna minimeras och de skador som orsakas på människors hälsa, miljö och egendom begränsas.

b) Införa de åtgärder som krävs för att skydda människors hälsa och miljön från följderna av allvarliga olyckshändelser.

c) Förmedla nödvändig information till allmänheten och till berörda organ och myndigheter i området.

d) Vidta åtgärder för att återställa och sanera miljön efter en allvarlig olyckshändelse.

Planerna för räddningsinsatser ska innehålla den information som anges i bilaga IV.

4. Medlemsstaterna ska se till att de interna planer för räddningsinsatser som föreskrivs i detta direktiv utarbetas i samråd med de anställda vid verksamheten, inklusive relevant personal med långtidskontrakt som underleverantörer.

5. Medlemsstaterna ska se till att den berörda allmänheten tidigt ges möjlighet att lämna sina synpunkter på de externa planerna för räddningsinsatser när planerna fastställs eller ändras på ett väsentligt sätt.

6. Medlemsstaterna ska se till att interna och externa planer för räddningsinsatser granskas, prövas och, om det är nödvändigt, uppdateras av verksamhetsutövaren och utsedda myndigheter, med lämpliga tidsintervall på högst tre år. Vid granskningen ska man beakta de förändringar som skett vid de berörda verksamheterna eller inom den berörda räddningstjänsten, den tekniska utvecklingen och kunskaperna om vilka insatser som krävs när allvarliga olyckshändelser inträffar.

▼B

När det gäller de externa planerna för räddningsinsatser ska medlemsstaterna beakta behovet av ett förstärkt samarbete när det gäller operativa räddningsinsatser vid allvarliga olyckshändelser.

7. Medlemsstaterna ska se till att planerna för räddningsinsatser utan dröjsmål sätts i kraft av verksamhetsutövaren och om nödvändigt av den behöriga myndigheten som har utsetts för detta ändamål när en allvarlig olyckshändelse inträffar, eller när en okontrollerad händelse som rimligen kan förväntas leda till en allvarlig olyckshändelse inträffar.

8. Den behöriga myndigheten får besluta, med angivande av skälen för beslutet och mot bakgrund av den information som ges i säkerhetsrapporten, att bestämmelserna i punkt 1 om skyldigheten att upprätta en extern plan för räddningsinsatser inte ska tillämpas.

Artikel 13

Planering av markanvändning

1. Medlemsstaterna ska se till att målen att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följderna av dem för människors hälsa och miljön beaktas i deras strategier för markanvändning och andra relevanta strategier. Dessa mål ska uppnås genom kontroll av följande:

a) Lokalisering av nya verksamheter.

b) Ändringar av verksamheter enligt artikel 11.

c) Nya projekt, inklusive transportleder, platser som används av allmänheten och bostadsområden i närheten av verksamheter, när lokaliseringen eller utbyggnaderna kan vara källa till eller öka risken för allvarliga olyckshändelser eller förvärra följderna av dem.

2. Medlemsstaterna ska se till att deras strategier för markanvändning eller andra relevanta strategier och förfarandena för att genomföra dessa strategier beaktar följande behov på lång sikt:

a) Upprätthålla tillbörliga säkerhetsavstånd mellan verksamheter som omfattas av detta direktiv och bostadsområden, byggnader och områden som används av allmänheten, rekreationsområden och, så långt det är möjligt, större trafikleder.

b) Skydd av naturområden som är av särskilt intresse eller är särskilt ömtåliga och som ligger nära verksamheter, vid behov genom tillbörliga säkerhetsavstånd eller andra relevanta åtgärder.

c) Tekniska tilläggsåtgärder för befintliga verksamheter i enlighet med artikel 5 för att inte öka riskerna för människors hälsa och miljön.

▼B

3. Medlemsstaterna ska se till att alla behöriga myndigheter och planmyndigheter med beslutsansvar inom detta område inrättar lämpliga samrådsförfaranden för genomförandet av de principer som fastställs i punkt 1. Förfarandena ska vara utformade så att de säkerställer att verksamhetsutövarna när beslut fattas tillhandahåller tillräckligt med information om de risker som verksamheten medför, och att det finns teknisk vägledning om dessa risker, antingen på grundval av en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet eller enligt allmänna principer.

Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare i verksamheter på lägre nivå på begäran av den behöriga myndigheten tillhandahåller tillräcklig information om de risker som verksamheten medför i den mån informationen behövs för planering av markanvändning.

4. Kraven i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ([1]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ([2]) och annan relevant unionslagstiftning. Medlemsstaterna får inrätta samordnade eller gemensamma förfaranden för att se till att kraven i denna artikel och kraven i den lagstiftningen uppfylls, bland annat för att undvika dubbla bedömningar eller samråd.

Artikel 14

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i bilaga V ständigt är tillgänglig för allmänheten, även elektroniskt. Informationen ska hållas uppdaterad vid behov, inbegripet för det fall det behövs ändringar som omfattas av artikel 11.

2. I fråga om verksamheter på högre nivå ska medlemsstaterna också se till att

a) alla personer som kan beröras av en allvarlig olyckshändelse automatiskt, regelbundet och på lämpligaste sätt får tydlig och begriplig information om säkerhetsåtgärder och om hur de förväntas agera om en allvarlig olyckshändelse inträffar,

b) säkerhetsrapporten på begäran görs tillgänglig för allmänheten enligt artikel 22.3; när artikel 22.3 tillämpas ska en anpassad version av rapporten göras tillgänglig, exempelvis i form av ett icke-tekniskt sammandrag som ska innehålla minst allmän information om faran för allvarliga olyckshändelser, och om eventuella följder för människors hälsa och miljön om en allvarlig olyckshändelse inträffar,

([1]) EUT L 26, 28.1.2012, s. 1.
([2]) EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

c) förteckningen över farliga ämnen på begäran görs tillgänglig för allmänheten enligt artikel 22.3.

Den information som ska lämnas enligt led a i första stycket ska minst omfatta de uppgifter som avses i bilaga V. Denna information ska också lämnas till alla byggnader och områden som används av allmänheten, inklusive skolor och sjukhus, och till alla närliggande verksamheter när det gäller verksamheter som omfattas av artikel 9. Medlemsstaterna ska se till att informationen lämnas åtminstone vart femte år samt ses över och, vid behov, uppdateras regelbundet, inbegripet för det fall det behövs ändringar som omfattas av artikel 11.

3. Medlemsstaterna ska lämna tillräcklig information till medlemsstater som löper risk att påverkas av gränsöverskridande följder av en allvarlig olyckshändelse vid en verksamhet på högre nivå, så att den medlemsstat som löper en sådan risk i förekommande fall kan tillämpa alla relevanta bestämmelser i artiklarna 12 och 13 och i den här artikeln.

4. Om den berörda medlemsstaten har beslutat att en verksamhet som är belägen nära en annan medlemsstats territorium inte medför fara för en allvarlig olyckshändelse utanför sitt område enligt artikel 12.8, och att det därför inte finns någon skyldighet att utarbeta en extern plan för räddningsinsatser enligt artikel 12.1, ska den meddela den andra medlemsstaten sitt motiverade beslut.

Artikel 15

Offentligt samråd och deltagande i beslutsfattande

1. Medlemsstaterna ska se till att den berörda allmänheten tidigt får möjlighet att yttra sig om specifika enskilda projekt med avseende på

a) planeringen av sådana nya verksamheter som avses i artikel 13,

b) betydande ändringar av verksamheter enligt artikel 11, när de planerade ändringarna omfattas av de krav som anges i artikel 13,

c) nya projekt kring verksamheter, när lokaliseringen eller projekten kan öka risken för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse enligt artikel 13.

2. Allmänheten ska med avseende på de specifika enskilda projekt som avses i punkt 1 underrättas, genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt, inklusive elektroniska medier när sådana finns, om följande i ett tidigt stadium av beslutsprocessen och senast så snart som information rimligen kan ges:

a) Ändamålet med det specifika projektet.

▼B

b) I förekommande fall uppgifter om att projektet är föremål för en nationell eller gränsöverskridande miljökonsekvensbeskrivning eller samråd mellan medlemsstater enligt artikel 14.3.

c) Uppgifter om vilka myndigheter som är behöriga att fatta beslut, från vilka relevant information kan erhållas och till vilka synpunkter eller frågor kan lämnas samt tidsfristerna för att överlämna synpunkter eller frågor.

d) Vilka slags beslut som kan komma att fattas eller, i förekommande fall, utkast till beslut.

e) Uppgifter om när och var eller på vilket sätt relevant information kommer att göras tillgänglig.

f) Detaljuppgifter om hur man ordnat för allmänhetens deltagande och samråd med allmänheten enligt punkt 7 i den här artikeln.

3. Medlemsstaterna ska, med avseende på de specifika enskilda projekt som avses i punkt 1, se till att den berörda allmänheten vid lämpliga tidpunkter får tillgång till följande:

a) I enlighet med nationell lagstiftning, de centrala rapporter och rekommendationer som den behöriga myndigheten tog emot när allmänheten underrättades enligt punkt 2.

b) I enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ([1]), annan information än den som avses i punkt 2 i denna artikel och som är relevant för beslutet i fråga och som blir tillgänglig först efter det att den berörda allmänheten har underrättats enligt den punkten.

4. Medlemsstaterna ska se till att den berörda allmänheten får uttrycka kommentarer och synpunkter till den behöriga myndigheten innan ett beslut fattas om ett specifikt enskilt projekt såsom avses i punkt 1, och att resultaten från de samråd som hållits enligt punkt 1 tillbörligen beaktas vid beslutsfattandet.

5. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten ger allmänheten tillgång till följande när relevanta beslut fattas:

a) Beslutets innehåll och de skäl det grundar sig på, inklusive eventuella senare uppdateringar.

([1]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

b) Resultaten av de samråd som hållits innan beslutet fattades och en förklaring av hur de har beaktats i beslutet.

6. När allmänna planer eller program fastställs som behandlar de frågor som avses i punkt 1 a eller c ska medlemsstaterna se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges tillfälle att på ett effektivt sätt delta i utarbetandet och ändringen eller översynen av dem, med tillämpning av de förfaranden som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön ([1]).

Medlemsstaterna ska identifiera den allmänhet som har rätt att delta med avseende på denna punkt, inbegripet relevanta icke-statliga organisationer som uppfyller alla relevanta krav i nationell lagstiftning, exempelvis miljöskyddsorganisationer.

Denna punkt ska inte gälla för de planer och program för vilka det krävs att ett förfarande med deltagande från allmänheten ska genomföras enligt direktiv 2001/42/EG.

7. Medlemsstaterna ska närmare fastställa hur allmänheten ska underrättas och hur det offentliga samrådet ska ske.

Det ska fastställas rimliga tidsramar för de olika etapperna så att det finns tillräckligt med tid att underrätta allmänheten och så att den berörda allmänheten hinner förbereda sig och på ett effektivt sätt kan delta i den miljöbeslutsprocess som fastställs i denna artikel.

Artikel 16

Upplysningar som ska lämnas av verksamhetsutövaren och åtgärder som ska vidtas efter en allvarlig olyckshändelse

Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren är skyldig att så snart det är praktiskt möjligt efter en allvarlig olyckshändelse och på lämpligt sätt

a) underrätta den behöriga myndigheten,

b) så snart det är möjligt förse den behöriga myndigheten med information om

i) omständigheterna kring olyckshändelsen,

ii) vilka farliga ämnen som ingår,

iii) uppgifter som finns tillgängliga för att bedöma följderna av olyckshändelsen för människors hälsa, miljön och egendom,

iv) vilka räddningsinsatser som har genomförts,

([1]) EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

▼B

c) underrätta den behöriga myndigheten om åtgärder som planeras för att

i) begränsa följderna av olyckshändelsen på medellång och lång sikt,

ii) undvika att olyckshändelsen upprepas,

d) uppdatera den information som lämnats, om en grundligare undersökning avslöjar nya fakta som ändrar informationen eller de slutsatser som dragits.

Artikel 17

Åtgärder som ska vidtas av den behöriga myndigheten efter en allvarlig olyckshändelse

Efter en allvarlig olyckshändelse ska medlemsstaterna kräva att den behöriga myndigheten

a) ser till att de brådskande åtgärder och åtgärder på medellång och lång sikt vidtas som kan vara nödvändiga,

b) genom tillsyn, undersökningar eller på annat lämpligt sätt samlar in den information som behövs för att göra en fullständig analys av de tekniska, organisatoriska och ledningsrelaterade aspekterna av olyckshändelsen,

c) vidtar lämpliga åtgärder för att se till att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga återställningsåtgärder,

d) utfärdar rekommendationer för förebyggande åtgärder i framtiden, och

e) informerar de personer som sannolikt kommer att drabbas om den olyckshändelse som inträffat och, i förekommande fall, om de åtgärder som vidtas för att begränsa dess följder.

Artikel 18

Upplysningar som ska lämnas av medlemsstaterna efter en allvarlig olyckshändelse

1. För att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras territorium, och som uppfyller kriterierna i bilaga VI. De ska förse kommissionen med följande uppgifter:

a) Vilken medlemsstat det gäller samt namn och adress för den myndighet som har ansvar för att sammanställa rapporten.

b) Datum, tidpunkt och plats för olyckshändelsen, verksamhetsutövarens fullständiga namn och den aktuella verksamhetens adress.

▼B

c) En kort beskrivning av omständigheterna vid olyckshändelsen med uppgifter om vilka farliga ämnen som ingår och de omedelbara följderna för människors hälsa och miljön.

d) En kort beskrivning av de räddningsinsatser som har genomförts och de försiktighetsåtgärder som omedelbart måste vidtas för att undvika att olyckshändelsen upprepas.

e) Resultaten av deras analys och rekommendationer.

2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska tillhandahållas så snart det är möjligt och senast inom ett år från dagen för olyckshändelsen, med hjälp av den databas som avses i artikel 21.4. Om endast preliminär information enligt punkt 1 e kan lämnas inom denna tidsfrist för att införas i databasen ska informationen uppdateras när resultaten av vidare analyser och rekommendationer finns tillgängliga.

Medlemsstaterna får dröja med att lämna den information som avses i punkt 1 e i avvaktan på att ett rättsligt förfarande slutförs, om informationen skulle kunna påverka detta förfarande.

3. Med avseende på medlemsstaternas tillhandahållande av den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska ett rapporteringsformulär fastställas i form av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namnet på och adressen till alla de organ som kan ha relevant information om allvarliga olyckshändelser, och som kan fungera som rådgivare för andra medlemsstaters behöriga myndigheter med ansvar att ingripa vid en sådan olyckshändelse.

Artikel 19

Driftförbud

1. Medlemsstaterna ska förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager eller någon del av dessa, om de åtgärder som verksamhetsutövaren vidtar för att förebygga eller begränsa allvarliga olyckshändelser är uppenbart otillräckliga. Medlemsstaterna ska i detta syfte bland annat beakta allvarliga fall av underlåtenhet att vidta de nödvändiga åtgärder som anges i tillsynsrapporten.

Medlemsstaterna får förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager eller någon del av dessa, om verksamhetsutövaren inte inom den angivna tidsfristen har lämnat in anmälan, rapporter eller annan information som föreskrivs i detta direktiv.

▼B

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna har möjlighet att överklaga ett beslut om förbud som fattats av den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 1, hos en lämplig instans fastställd genom nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

Artikel 20

Tillsyn

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna inrättar ett system för tillsyn.

2. Tillsynen ska vara lämpad för den aktuella typen av verksamhet. Den ska utföras oberoende av om säkerhetsrapporten eller några andra rapporter har lämnats in. Den ska vara så utformad att de medger en planerad och systematisk granskning av de tekniska system samt organisations- och driftsystem som tillämpas vid verksamheten så att, i synnerhet

a) verksamhetsutövaren kan visa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att förebygga allvarliga olyckshändelser i samband med de olika aktiviteter som bedrivs vid verksamheten,

b) verksamhetsutövaren kan visa att det finns lämpliga medel för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser, vid verksamhetsplatsen eller utanför den,

c) uppgifterna och informationen i säkerhetsrapporten, eller i någon annan rapport som lämnats in, ger en riktig bild av omständigheterna vid verksamheten,

d) allmänheten har fått tillgång till den information som föreskrivs i artikel 14.

3. Medlemsstaterna ska se till att alla verksamheter omfattas av en tillsynsplan på nationell, regional eller lokal nivå, samt att denna plan regelbundet ses över och vid behov uppdateras.

Varje tillsynsplan ska omfatta följande:

a) En allmän utvärdering av relevanta säkerhetsaspekter.

b) Det geografiska område som tillsynsplanen omfattar.

c) En förteckning över de verksamheter som tillsynsplanen omfattar.

d) En förteckning över grupper av verksamheter med eventuella dominoeffekter enligt artikel 9.

e) En förteckning över de verksamheter där särskilda externa risk- eller farokällor kan öka riskerna för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse.

▼B

f) Förfaranden för rutinmässig tillsyn, inklusive programmet för sådan tillsyn enligt punkt 4.

g) Förfaranden för icke-rutinmässig tillsyn enligt punkt 6.

h) Bestämmelser om samarbete mellan olika tillsynsmyndigheter.

4. Den behöriga myndigheten ska på grundval av tillsynsplanerna enligt punkt 3 regelbundet upprätta program för rutinmässig tillsyn av alla verksamheter, inklusive hur ofta besök på plats ska utföras för olika typer av verksamheter.

Perioden mellan två på varandra följande besök på plats ska inte överskrida ett år för verksamheter på högre nivå och tre år för verksamheter på lägre nivå, såvida den behöriga myndigheten inte redan har utarbetat ett tillsynsprogram grundat på en systematisk bedömning av faran för en allvarlig olyckshändelse vid de berörda verksamheterna.

5. Den systematiska bedömningen av farorna vid de berörda verksamheterna ska baseras på åtminstone följande kriterier:

a) De berörda verksamheternas potentiella inverkan på människors hälsa och miljön.

b) Den tidigare efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv.

Där det är lämpligt ska man också beakta relevanta resultat från tillsyn som utförts enligt annan unionslagstiftning.

6. Icke-rutinmässig tillsyn ska genomföras så snart som möjligt för att undersöka allvarliga klagomål, allvarliga olyckor och händelser som kunde ha lett till en olyckshändelse samt tillbud och bristande efterlevnad.

7. Inom fyra månader efter varje tillsyn ska den behöriga myndigheten meddela resultaten av tillsynen till verksamhetsutövaren, där man även ska ange alla nödvändiga åtgärder. Den behöriga myndigheten ska se till att verksamhetsutövaren vidtar alla nödvändiga åtgärder inom en rimlig period efter att ha tagit emot meddelandet.

8. Om det vid tillsyn upptäcks ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av detta direktiv ska förnyad tillsyn göras inom sex månader.

9. Tillsynen ska då det är möjligt samordnas med tillsyn enligt annan unionslagstiftning och kombineras där det är lämpligt.

▼B

10. Medlemsstaterna ska uppmuntra de behöriga myndigheterna att tillhandahålla mekanismer och verktyg för att utbyta erfarenheter och konsolidera kunskapen, och att där det är lämpligt delta i sådana mekanismer på unionsnivå.

11. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna förser de behöriga myndigheterna med allt nödvändigt stöd så att dessa myndigheter kan genomföra tillsyn och samla in den information de behöver för att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv, i synnerhet så att myndigheterna ges möjlighet att till fullo bedöma sannolikheten för en allvarlig olyckshändelse och fastställa omfattningen av en eventuellt ökad sannolikhet för förvärrande omständigheter av allvarliga olyckor, utarbeta en extern plan för räddningsinsatser och beakta ämnen som på grund av sin fysikaliska form, sina särskilda betingelser eller sin lokalisering kan medföra att ytterligare överväganden behöver göras.

Artikel 21

Informationssystem och informationsutbyte

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska utbyta information om de erfarenheter de har vunnit om förebyggande av allvarliga olyckshändelser och begränsning av deras följder. Denna information ska särskilt röra effekten av bestämmelserna i detta direktiv.

2. Senast den 30 september 2019, och därefter vart fjärde år, ska medlemsstaterna förse kommissionen med en rapport om genomförandet av detta direktiv.

3. För verksamheter som omfattas av detta direktiv ska medlemsstaterna lämna åtminstone följande uppgifter till kommissionen:

a) Verksamhetsutövarens namn eller firma samt fullständig adress till den aktuella verksamheten.

b) Den eller de aktiviteter som bedrivs vid verksamheten.

Kommissionen ska upprätta och hålla uppdaterad en databas med den information som lämnas av medlemsstaterna. Tillträde till databasen ska begränsas till personer som har fått tillstånd av kommissionen eller de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

4. Kommissionen ska upprätta en databas som medlemsstaterna har tillgång till och som särskilt innehåller detaljuppgifter om de allvarliga olyckshändelser som har inträffat inom medlemsstaternas territorier, för följande ändamål:

a) Säkerställa att den information som medlemsstaterna lämnar enligt artikel 18.1 och 18.2 snabbt sprids till alla behöriga myndigheter.

▼B

b) Förse de behöriga myndigheterna med en analys av orsakerna till olyckshändelserna och de lärdomar som har dragits av dem.

c) Informera de behöriga myndigheterna om vilka förebyggande åtgärder som har vidtagits.

d) Lämna upplysningar om organisationer som kan ge råd eller relevant information om förekomst, förebyggande och begränsning av följderna av allvarliga olyckshändelser.

5. Kommissionen ska senast den 1 januari 2015 anta genomförandeakter för att fastställa de format som ska användas för att meddela den information som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel från medlemsstaterna och de relevanta databaser som avses i punkterna 3 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

6. Den databas som avses i punkt 4 ska innehålla minst följande:

a) Den information som lämnats av medlemsstaterna enligt artikel 18.1 och 18.2.

b) En analys av orsakerna till olyckshändelserna.

c) De lärdomar som har dragits av olyckshändelserna.

d) De förebyggande åtgärder som krävs för att förhindra att en olyckshändelse upprepas.

7. Kommissionen ska göra den icke-konfidentiella delen av uppgifterna tillgänglig för allmänheten.

Artikel 22

Tillgång till information och konfidentialitet

1. Medlemsstaterna ska i syfte att öka öppenheten se till att den behöriga myndigheten är skyldig att göra all information som innehas enligt detta direktiv tillgänglig för alla fysiska eller juridiska personer som begär det i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

2. Offentliggörande av varje slags information som krävs enligt detta direktiv, inbegripet enligt artikel 14, får vägras eller inskränkas av den behöriga myndigheten om de villkor som anges i artikel 4 i direktiv 2003/4/EG är uppfyllda.

3. Offentliggörande av den fullständiga information som avses i artikel 14.2 b och c som innehas av den behöriga myndigheten kan vägras av den behöriga myndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln, om verksamhetsutövaren har begärt att vissa delar av säkerhetsrapporten eller förteckningen över farliga ämnen inte ska avslöjas av de skäl som anges i artikel 4 i direktiv 2003/4/EG.

▼B

Den behöriga myndigheten får av samma skäl även besluta att vissa delar av rapporten eller förteckningen inte ska lämnas ut. I sådana fall ska verksamhetsutövaren med den myndighetens medgivande förse den behöriga myndigheten med en modifierad rapport eller förteckning där vissa delar har uteslutits.

Artikel 23

Tillgång till rättslig prövning

Medlemsstaterna ska se till att

a) varje sökande som begär information i enlighet med artikel 14.2 b eller c eller artikel 22.1 i detta direktiv kan begära en prövning i enlighet med artikel 6 i direktiv 2003/4/EG av en behörig myndighets handlingar eller underlåtenhet med avseende på en sådan begäran,

b) den berörda allmänheten i sina respektive nationella rättssystem har tillgång till de prövningsförfaranden som fastställs i artikel 11 i direktiv 2011/92/EG för de fall som omfattas av artikel 15.1 i detta direktiv.

Artikel 24

Riktlinjer

Kommissionen får utarbeta riktlinjer om säkerhetsavstånd och domino-effekter.

Artikel 25

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 26 för att anpassa bilagorna II till VI till den tekniska utvecklingen. Dessa anpassningar får inte leda till betydande ändringar i medlemsstaternas och verksamhetsutövarnas skyldigheter enligt detta direktiv.

Artikel 26

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 25 ska ges till kommissionen för en period på fem på år från och med den 13 augusti 2012. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast fyra månader före utgången av perioden i fråga.

▼B

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 25 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 25 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt direktiv 96/82/EG. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 1 juni 2015 och ska utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Artikel 29

Rapportering och översyn

1. Kommissionen ska, senast den 30 september 2020 och vart fjärde år därefter, på grundval av de uppgifter som sänts in av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 18 och 21.2 och uppgifterna i de databaser som avses i artikel 21.3 och 21.4, och med beaktande av genomförandet av artikel 4, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och dess effektiva tillämpning, inbegripet information om allvarliga olyckshändelser som inträffat i unionen

▼B

samt hur dessa eventuellt påverkar detta direktivs genomförande. Kommissionen ska i den första av dessa rapporter ta med en bedömning av behovet att ändra detta direktivs tillämpningsområde. Vid behov ska denna rapport åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

2. Inom ramen för relevant unionslagstiftning får kommissionen utreda om frågan om verksamhetsutövarens finansiella ansvar behöver tas upp i förhållande till allvarliga olyckshändelser, inbegripet frågor som hänger samman med försäkringar.

Artikel 30

Ändring av direktiv 96/82/EG

I direktiv 96/82/EG ska orden ”d) tung eldningsolja” läggas till under rubriken ”Petroleumprodukter” i del 1 i bilaga I.

Artikel 31

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 maj 2015. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juni 2015.

Utan hinder av det första stycket ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 30 i detta direktiv senast den 14 februari 2014. De ska tilllämpa dessa bestämmelser från och med den 15 februari 2014.

De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelserna i den nationella lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Upphävande

1. Direktiv 96/82/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 juni 2015.

▼B

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med den jämförelsetabell som anges i bilaga VII.

Artikel 33

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 34

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga I — Farliga ämnen

Bilaga II — Det minimum av uppgifter och information som ska beaktas i den säkerhetsrapport som avses i artikel 10

Bilaga III — Information som avses i artiklarna 8.5 och 10 om verksamhetens säkerhetsledningssystem och organisation för att förebygga allvarliga olyckshändelser

Bilaga IV — Uppgifter och information som ska ingå i de planer för räddningsinsatser som avses i artikel 12

Bilaga V — Upplysningar som ska lämnas till allmänheten enligt artikel 14.1 och enligt artikel 14.2 a

Bilaga VI — Kriterier för anmälan av en allvarlig olyckshändelse till kommissionen enligt artikel 18.1

Bilaga VII — Jämförelsetabell

▼B

BILAGA I

FARLIGA ÄMNEN

Farliga ämnen som omfattas av de farokategorier som förtecknas i kolumn 1 i del 1 i denna bilaga omfattas av de tröskelvärden som anges i kolumnerna 2 och 3 i del 1.

Ifall ett farligt ämne omfattas av del 1 i denna bilaga och även förtecknas i del 2 ►C1 är de tröskelvärden som anges i kolumnerna 2 och 3 i del 2 tillämpliga. ◄

DEL 1

Kategorier av farliga ämnen

Denna del innehåller alla farliga ämnen som omfattas av de farokategorier som förtecknas i kolumn 1:

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farokategorier i enlighet med förordning (EG) 1272/2008	Tröskelvärden (i ton) för de farliga ämnen som avses i artikel 3.10 för tillämpning av	
	Krav för lägre nivå	Krav för lägre nivå
Avsnitt H – HÄLSOFAROR		
H1 AKUT TOXICITET kategori 1, alla exponeringsvägar	5	20
H2 AKUT TOXICITET — kategori 2, alla exponeringsvägar — kategori 3, exponeringsväg via inhalation (se not 7)	50	200
H3 STOT SPECIFIK ORGANTOXICITET – ENSTAKA EXPONERING STOT SE kategori 1	50	200
Avsnitt P – FYSIKALISKA FAROR		
P1a EXPLOSIVA ÄMNEN, BLANDNINGAR OCH FÖREMÅL (se not 8) — Instabilt explosivt ämne, blandning eller föremål, eller — Explosiva ämnen, blandningar och föremål, riskgrupp 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6, eller — ämnen eller blandningar som har explosiva egenskaper enligt metod A.14 i förordning (EG) nr 440/2008 (se not 9) och inte tillhör faroklasserna Organiska peroxider eller Självreaktiva ämnen och blandningar	10	50
P1b EXPLOSIVA ÄMNEN, BLANDNINGAR OCH FÖREMÅL (se not 8) Explosiva ämnen, blandningar och föremål, riskgrupp 1.4 (se not 10)	50	200
P2 BRANDFARLIGA GASER Brandfarliga gaser, kategori 1 eller 2	10	50
P3a BRANDFARLIGA AEROSOLER (se not 11.1) ”Brandfarliga” aerosoler i kategori 1 eller 2 som innehåller brandfarliga gaser kategori 1 eller 2, eller Brandfarliga vätskor kategori 1	150 (netto)	500 (netto)
P3b BRANDFARLIGA AEROSOLER (se not 11.1) ”Brandfarliga” aerosoler kategori 1 eller 2 som varken innehåller Brandfarliga gaser kategori 1 eller 2, eller brandfarliga vätskor kategori 1 (se not 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)
P4 OXIDERANDE GASER Oxiderande gaser, kategori 1	50	200

▼B

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farokategorier i enlighet med förordning (EG) 1272/2008	Tröskelvärden (i ton) för de farliga ämnen som avses i artikel 3.10 för tillämpning av	
	Krav för lägre nivå	Krav för lägre nivå
P5a BRANDFARLIGA VÄTSKOR — Brandfarliga vätskor, kategori 1, eller — Brandfarliga vätskor i kategori 2 eller 3 som hålls vid en temperatur över sin kokpunkt, eller — andra vätskor med flampunkt ≤ 60 °C som hålls vid en temperatur över sin kokpunkt (se not 12)	10	50
P5b BRANDFARLIGA VÄTSKOR — Brandfarliga vätskor i kategori 2 eller 3 där särskilda processförhållanden, såsom högt tryck eller hög temperatur, kan ge upphov till fara för allvarlig olyckshändelse, eller — andra vätskor med flampunkt ≤ 60 °C där särskilda processförhållanden, såsom högt tryck eller hög temperatur, kan ge upphov till fara för allvarlig olyckshändelse (se not 12)	50	200
P5c BRANDFARLIGA VÄTSKOR Brandfarliga vätskor, kategori 2 eller 3, som inte omfattas av P5a och P5b	5 000	50 000
P6a SJÄLVREAKTIVA ÄMNEN OCH BLANDNINGAR och ORGANISKA PEROXIDER Självreaktiva ämnen och blandningar, typ A eller B eller Organiska peroxider, typ A eller B	10	50
P6b SJÄLVREAKTIVA ÄMNEN OCH BLANDNINGAR och ORGANISKA PEROXIDER Självreaktiva ämnen och blandningar, typ C, D, E eller F eller Organiska peroxider, typ C, D, E eller F	50	200
P7 PYROFORA VÄTSKOR OCH FASTA ÄMNEN Pyrofora vätskor, kategori 1 Pyrofora fasta ämnen, kategori 1	50	200
P8 OXIDERANDE VÄTSKOR OCH FASTA ÄMNEN Oxiderande vätskor, kategori 1, 2 eller 3, eller Oxiderande fasta ämnen, kategori 1, 2 eller 3	50	200
Avsnitt E – MILJÖFARLIGHET		
E1 Farligt för vattenmiljön i kategorin akut 1 eller kronisk 1	100	200
E2 Farligt för vattenmiljön i kategorin kronisk 2	200	500
Avsnitt O – ANDRA FAROR		
O1 Ämnen eller blandningar med faroangivelse EUH014	100	500
O2 Ämnen och blandningar som vid kontakt med vatten utvecklar brandfarliga gaser, kategori 1	100	500
O3 Ämnen eller blandningar med faroangivelse EUH029	50	200

▼B

DEL 2

Namngivna farliga ämnen

Kolumn 1 Farliga ämnen	CAS-nummer ([1])	Kolumn 2	Kolumn 3
		Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
		Krav för lägre nivå	►C1 Krav för högre nivå ◄
1. Ammoniumnitrat (se not 13)	—	5 000	10 000
2. Ammoniumnitrat (se not 14)	—	1 250	5 000
3. Ammoniumnitrat (se not 15)	—	350	2 500
4. Ammoniumnitrat (se not 16)	—	10	50
5. Kaliumnitrat (se not 17)	—	5 000	10 000
6. Kaliumnitrat (se not 18)	—	1 250	5 000
7. Arsenikpentoxid, arsenik(V)syra och/eller salter	1303-28-2	1	2
8. Arseniktrioxid, arsenik(III)syrlighet och/eller salter	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Klor	7782-50-5	10	25
11. Nickelföreningar i inhalerbar pulverform: nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid, dinickeltrioxid	—		1
12. Etylenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (koncentration ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Väte	1333-74-0	5	50
16. Väteklorid (kondenserad gas)	7647-01-0	25	250
17. Blyalkyler	—	5	50
18. Kondenserade brandfarliga gaser, kategori 1 eller 2 (inklusive LPG) och naturgas (se not 19)	—	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Etylenoxid	75-21-8	5	50
21. Propylenoxid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4′ Metylenbis (2-kloranilin) och/eller dess salter, i pulverform)	101-14-4		0,01
24. Metylisocyanat	624-83-9		0,15
25. Syrgas	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluendiisocyanat 2,6-toluendiisocyanat	584-84-9 91-08-7	10	100

▼B

Kolumn 1 Farliga ämnen	CAS-nummer [1]	Kolumn 2 Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av Krav för lägre nivå	Kolumn 3 ►C1 Krav för högre nivå ◄
27. Karbonyldiklorid (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsin (arseniktrihydrid)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfin (fosfortrihydrid)	7803-51-2	0,2	1
30. Svaveldiklorid	10545-99-0		1
31. Svaveltrioxid	7446-11-9	15	75
32. Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner (inklusive TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter (se not 20)	—		0,001
33. Följande CANCERFRAMKALLANDE ÄMNEN eller blandningar som innehåller följande cancerframkallande ämnen i halter över 5 viktprocent: 4-aminobifenyl och/eller dess salter, bensotriklorid, benzidin och/eller dess salter, bis(klorometyl)eter, klordimetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetylkarbamoylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan, 1,2-dimetylhydrazin, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortriamid, hydrazin, 2-naftylamin och/eller dess salter, 4-nitrodifenyl, och 1,3-propansulton	—	0,5	2
34. Petroleumprodukter och alternativa bränslen a) Bensin och nafta b) Fotogen (inklusive flygbränslen) c) Gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor) d) Tunga eldningsoljor e) Alternativa bränslen med samma användningsändamål och liknande egenskaper i fråga om brand- och miljöfarlighet som de produkter som avses i punkterna a–d	—	2 500	25 000
35. Vattenfri ammoniak	7664-41-7	50	200
36. Bortrifluorid	7637-07-2	5	20
37. Vätesulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetylaminoetyl) (metyl)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etylhexyloxi)propylamin	5397-31-9	50	200
41. Blandningar (*) av natriumhypoklorit som klassificeras som farliga för vattenmiljön, akut kategori 1 [H400] som innehåller mindre än 5 % aktivt klor och inte hänförts till någon av de av de övriga farokategorierna i del 1 av bilaga I.		200	500

(*) Förutsatt att blandningen inte skulle klassificeras som farlig för vattenmiljön, akut kategori 1 [H400] om den inte innehöll natriumhypoklorit.

▼B

Kolumn 1 Farliga ämnen	CAS-nummer ([1])	Kolumn 2 Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	Kolumn 3
		Krav för lägre nivå	►C1 Krav för högre nivå ◄
42. Propylamin (se not 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butylakrylat (se not 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metyl-3-butenenitril (se not 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5,tiadiazin-2-tion (Dazomet) (se not 21)	533-74-4	100	200
46. Metylakrylat (se not 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metylpyridin (se not 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-klorpropan (se not 21)	109-70-6	500	2 000

([1]) CAS-numret visas endast som indikation.

NOTER TILL BILAGA I

1. Ämnen och blandningar har klassificerats i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008.

2. Blandningar ska jämställas med rena ämnen förutsatt att de hålls inom de koncentrationsgränser som på grund av ämnenas egenskaper fastställs i förordning (EG) nr 1272/2008, eller dess senaste anpassning till den tekniska utvecklingen, utom om en procentsammansättning eller annan beskrivning anges specifikt.

3. De tröskelvärden som anges ovan gäller för varje verksamhet.

   De kvantiteter som ska beaktas vid tillämpningen av artiklarna är de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma vid varje givet tillfälle. Farliga ämnen som endast förekommer i en verksamhet i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av det angivna tröskelvärdet ska inte tas med i beräkningen av den totala kvantitet som förekommer, om ämnenas placering inom verksamheten är sådan att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse på annat håll inom den verksamheten.

4. Följande regler för summering av farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen ska gälla där de är tillämpliga:

   Vid verksamheter där inget farligt ämne förekommer i en kvantitet som är lika med eller överskrider de relevanta tröskelvärdena ska följande regel tillämpas för att avgöra om verksamheten omfattas av de relevanta kraven i detta direktiv:

   Detta direktiv ska tillämpas på verksamheter på högre nivå om summan av

   $q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ är större än eller lika med 1,

▼B

där q_x = kvantiteten farligt ämne x (eller farliga ämnen i samma kategori) som omfattas av del 1 eller 2 i denna bilaga,

och Q_{UX} = det relevanta tröskelvärdet för ett farligt ämne eller en kategori x i kolumn 3 i del 1 eller i kolumn 3 i del 2 i denna bilaga.

Detta direktiv ska tillämpas på verksamheter på lägre nivå om summan av

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ är större än eller lika med 1,

där q_x = kvantiteten farligt ämne x (eller ämnen i samma kategori) som omfattas av del 1 eller 2 i denna bilaga,

och Q_{LX} = det relevanta tröskelvärdet för ett farligt ämne eller en kategori x i kolumn 2 i del 1 eller i kolumn 2 i del 2 i denna bilaga.

Denna regel ska användas för att bedöma hälsofaror, fysikaliska faror och miljöfaror. Den måste därför tillämpas tre gånger:

a) För att summera de farliga ämnen som förtecknas i del 2 som ingår i akut toxicitet kategori 1, 2 eller 3 (via inhalation) eller STOT SE kategori 1, tillsammans med de farliga ämnen som ingår i avsnitt H: posterna H1 till H3 av del 1.

b) För att summera de farliga ämnen som förtecknas i del 2 som är explosiva ämnen, blandningar och föremål, brandfarliga gaser, brandfarliga aerosoler, oxiderande gaser, brandfarliga vätskor, självreagerande ämnen och blandningar, organiska peroxider, pyrofora vätskor och fasta ämnen, oxiderande vätskor och fasta ämnen tillsammans med de farliga ämnen som ingår i avsnitt P: posterna P1 till P8 i del 1.

c) För att summera de farliga ämnen som förtecknas i del 2 som ingår i farliga för vattenmiljön, akut kategori 1, kronisk kategori 1 eller kronisk kategori 2 tillsammans med de farliga ämnen som ingår i avsnitt E: posterna E1 och E2 i del 1.

De relevanta bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga om någon av summorna under, b eller c är större än eller lika med 1.

5. När det gäller farliga ämnen som inte omfattas av med förordning (EG) nr 1272/2008, inklusive avfall, men som ändå förekommer eller sannolikt förekommer vid en verksamhet och i de förhållanden som råder vid verksamheten har eller sannolikt har motsvarande egenskaper när det gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, ska dessa ämnen provisoriskt hänföras till den mest analoga kategorin eller det mest analoga farliga ämnet som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

6. Om farliga ämnen uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar ska de lägsta tröskelvärdena användas när detta direktiv tillämpas. När regeln i not 4 tillämpas ska dock det lägsta tröskelvärdet för varje grupp av kategorier i not 4 a, b och c som motsvarar den aktuella klassificeringen användas.

▼B

7. Om farliga ämnen ingår i faroklassen AKUT TOXICITET, kategori 3, via oralt intag (H 301) ska de omfattas av faroklassen H2 AKUT TOXICITET i de fall då de inte kan klassificeras vare sig utgående från akut toxicitet vid inhalation eller akut toxicitet vid dermalt upptag, exempelvis på grund av att det inte föreligger entydiga uppgifter om toxicitet vid inhalation eller dermalt upptag.

8. Faroklassen EXPLOSIVA ÄMNEN, BLANDNINGAR OCH FÖREMÅL inbegriper explosiva föremål (se avsnitt 2.1 i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008). Om kvantiteten explosivt ämne eller explosiv blandning som ingår i föremålet är känd, ska den kvantiteten beaktas när detta direktiv tillämpas. Om kvantiteten explosivt ämne eller explosiv blandning i föremålet inte är känd ska hela föremålet betraktas som explosivt när detta direktiv tillämpas.

9. Testning av explosiva egenskaper hos ämnen och blandningar behövs bara om den screening som görs enligt bilaga 6, del 3 i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods: Manual of Tests and Criteria, FN:s Manual of Tests and Criteria [1], visar att ämnet eller blandningen kan ha explosiva egenskaper.

10. Om explosiva ämnen, blandningar och föremål i riskgrupp 1.4 packas upp eller omförpackas, ska de tilldelas posten P1a, utom om det kan visas att faran fortfarande ingår i riskgrupp 1.4 i förordning (EG) nr 1272/2008.

11.1 Brandfarliga aerosoler klassificeras i enlighet med rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare [2] (direktivet om aerosolbehållare). ”Extremt brandfarliga” och ”brandfarliga aerosoler” enligt direktiv 75/324/EEG motsvarar ”brandfarliga aerosoler kategori 1” respektive ”brandfarliga aerosoler kategori 2” i förordning (EG) nr 1272/2008.

11.2 När denna post används måste det finns dokumentation på att aerosolbehållaren inte innehåller brandfarlig gas i kategori 1 eller 2, eller brandfarlig vätska i kategori 1.

12. Enligt punkt 2.6.4.5 i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008 behöver vätskor med en flampunkt över 35 °C inte klassificeras i kategori 3 om negativa resultat har erhållits vid testet för underhåll av förbränning L.2, del III, avsnitt 32 i FN:s Manual of Tests and Criteria. Detta gäller dock inte under förhöjda förhållanden såsom hög temperatur eller högt tryck, och därför ingår dessa vätskor i denna post.

13. Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gödselmedel med självunderhållande sönderfall

Detta gäller blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel innehåller ammoniumnitrat med fosfat och/eller pottaska) som kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med FN:s ”trough test” (se FN:s Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2) och hos vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat uppgår till

[1] Mera vägledning om när testning inte behövs finns i beskrivningen av metoden A.14, se kommissionens förordning (EG) nr 440/2008 av den 30 maj 2008 om testmetoder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 142, 31.5.2008, s. 1).

[2] EGT L 147, 9.6.1975, s. 40.

▼B

— mellan 15,75 ([1]) och 24,5 ([2]) viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 % brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga III-2 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel ([3]).

— 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material.

14. Ammoniumnitrat (1 250/5 000): gödselkvalitet

Detta gäller enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och ammoniumnitratbaserade blandade/sammansatta gödselmedel som uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003, och där kvävehalten på grund av ammoniumnitrat

— överstiger 24,5 viktprocent, med undantag för blandningar av enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,

— överstiger 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat,

— överstiger 28 viktprocent ([4]) för blandningar av enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %.

15. Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet

Detta gäller ammoniumnitrat och blandningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grundval av ammoniumnitrat uppgår till

— mellan 24,5 och 28 viktprocent, och där halten av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 %,

— mer än 28 viktprocent[1], och där halten av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 %.

Detta gäller också vattenlösningar med ammoniumnitrat där ammoniumnitrathalten överstiger 80 viktprocent.

16. Ammoniumnitrat (10/50): material som inte uppfyller specifikationerna och gödselmedel som inte uppfyller kraven i detonationsprovet.

Detta gäller

— kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och blandningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel enligt noterna 14 och 15 som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller upparbetning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning eftersom de inte längre uppfyller kraven i noterna 14 och 15,

— gödselmedel enligt not 13, första strecksatsen, och not 14 till denna bilaga som inte uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003.

([1]) 15,75 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.
([2]) 24,5 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat.
([3]) EUT L 304, 21.11.2003, s. 1.
([4]) 28 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 80 % ammoniumnitrat.

▼B

17. Kaliumnitrat (5 000/10 000):

Detta gäller sådana sammansatta kaliumnitratbaserade gödselmedel (i pellet- eller granulatform) som har samma farliga egenskaper som rent kaliumnitrat.

18. Kaliumnitrat (1 250/5 000):

Detta gäller sådana sammansatta kaliumnitratbaserade gödselmedel (i kristallform) som har samma farliga egenskaper som rent kaliumnitrat.

19. Uppgraderad biogas

Vid tillämpningen av detta direktiv får uppgraderad biogas klassificeras under punkt 18 i bilaga I del 2 om den har bearbetats i enlighet med gällande normer för renad och uppgraderad biogas som garanterar en kvalitet som är likvärdig med kvaliteten på naturgas, inklusive vad metaninnehållet beträffar, och där syrehalten uppgår till högst 1 %.

20. Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner

Kvantiteterna av polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner beräknas med hjälp av följande faktorer:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

Referens – Van den Berg m.fl., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.

21. Om detta farliga ämne också ingår i kategori P5a Brandfarliga vätskor eller P5b Brandfarliga vätskor ska för tillämpningen av detta direktiv de lägsta tröskelvärdena tillämpas.

▼B

BILAGA II

Det minimum av uppgifter och information som ska beaktas i den säkerhetsrapport som avses i artikel 10

1. Information om hur verksamhetens ledningssystem och organisation är utformade för att förebygga allvarliga olyckshändelser

   Denna information ska omfatta de delar som anges i bilaga III.

2. Beskrivning av verksamhetens omgivning

   a) Beskrivning av verksamheten och dess omgivning, inbegripet geografiskt läge, meteorologiska, geologiska och hydrologiska uppgifter samt, i förekommande fall, historik.

   b) Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid verksamheten som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse.

   c) Utgående från tillgängliga uppgifter, identifiering av närliggande anläggningar liksom andra, verksamhetsplatser som faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, områden och projekt som skulle kunna vara källa till eller öka risken för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse och av dominoeffekter.

   d) Beskrivning av de områden där en allvarlig olyckshändelse kan inträffa.

3. Beskrivning av anläggningen

   a) Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid de delar av verksamheten som har betydelse ur säkerhetssynpunkt, riskkällor för allvarliga olyckshändelser och de omständigheter under vilka en allvarlig olyckshändelse kan inträffa, tillsammans med en beskrivning av de förebyggande åtgärder som har vidtagits.

   b) Beskrivning av processerna, särskilt förfaringssätten varvid i förekommande fall hänsyn ska tas till uppgifter som finns att tillgå om bästa praxis.

   c) Beskrivning av farliga ämnen:

      i) Förteckning över farliga ämnen, som omfattar

         — identifiering av farliga ämnen: kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC:s nomenklatur,

         — maximal kvantitet av det ämne eller de ämnen som förekommer eller kan förekomma.

      ii) fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper och angivande av farorna, både omedelbara och på sikt, för människors hälsa och miljön.

      iii) fysikaliskt eller kemiskt beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

▼B

4. Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder

   a) En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för allvarliga olyckshändelser och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de kan inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som kan utlösa vart och ett av dessa scenarier, oavsett om orsakerna finns inom eller utanför anläggningen, särskilt

      i) driftsrelaterade orsaker,

      ii) yttre orsaker, exempelvis med anknytning till dominoeffekter, verksamhetsplatser som faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, områden och projekt som skulle kunna ge upphov till eller öka risken för eller följderna av en allvarlig olyckshändelse,

      iii) naturliga orsaker, exempelvis jordbävningar eller översvämningar.

   b) En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade allvarliga olyckshändelserna skulle kunna bli, inbegripet kartor, bilder eller, när det är lämpligt, motsvarande beskrivningar som visar de områden som sannolikt kan komma att påverkas av sådana olyckshändelser som inträffar i verksamheten.

   c) En granskning av tidigare olyckor och tillbud med samma ämnen och processer, överväganden om lärdomar från dessa och en uttrycklig hänvisning till specifika åtgärder som har vidtagits för att förebygga sådana olyckor.

   d) En beskrivning av tekniska parametrar och den utrustning som används för att garantera anläggningens säkerhet.

5. Skyddsåtgärder och insatser för att begränsa följderna av en allvarlig olyckshändelse

   a) Beskrivning av den utrustning som har installerats vid anläggningen för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser för människors hälsa och miljön, inklusive exempelvis system för detektion/skydd, tekniska anordningar för att begränsa storleken på oavsiktliga utsläpp, inklusive vattensprej, ångskärmar, catch pots för nödfall eller uppsamlingskärl, avstängningsventiler, system för inertiering, uppsamling av brandsläckningsvatten.

   b) Organisation för alarmering och räddningsinsatser.

   c) Beskrivning av tillgängliga interna och externa resurser.

   d) Beskrivning av eventuella tekniska och icke-tekniska åtgärder av relevans för att minska konsekvenserna av en allvarlig olyckshändelse.

▼B

BILAGA III

Information som avses i artiklarna 8.5 och 10 om verksamhetens säkerhetsledningssystem och organisation för att förebygga allvarliga olyckshändelser

Vid genomförandet av verksamhetsutövarens säkerhetsledningssystem ska följande beaktas:

a) Säkerhetsledningssystemet ska vara proportionerligt mot farorna, de industriella aktiviteterna och organisationens komplexitet och ska grunda sig på en bedömning av riskerna. Säkerhetsledningssystemet bör omfatta den del av det allmänna ledningssystemet som inbegriper organisationsplanen, ansvarsfördelningen, rutiner, förfaranden, metoder och resurser för att fastställa och genomföra säkerhetspolicyn för att förebygga allvarliga olyckshändelser (säkerhetspolicyn).

b) Säkerhetsledningssystemet ska omfatta följande punkter:

i) Organisation och personal — roll- och ansvarsfördelning för anställda som deltar i hanteringen av risker för allvarliga olyckshändelser, på alla nivåer i organisationen, tillsammans med de åtgärder som vidtagits för att öka medvetenheten om att det behövs ständiga förbättringar. Utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens upplägg. Deltagande av anställda och underleverantörers personal som arbetar inom verksamheten och som har betydelse ur säkerhetssynvinkel.

ii) Identifiering och bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser — beslut om och införande av förfaranden för systematisk identifiering av dessa risker vid normal och onormal drift, inbegripet i förekommande fall verksamhet som lagts ut på underleverantörer, samt bedömning av sannolikheten för att en olyckshändelse inträffar och hur allvarlig den kan bli.

iii) Styrning — beslut om och införande av förfaranden och instruktioner för säker drift, inbegripet underhåll av anläggningen, processer och utrustning, och för larmrutiner och tillfälliga driftsavbrott. Hänsyn ska då tas till tillgänglig information om bästa praxis för övervakning och kontroll, i syfte att minska risken för systemfel. Styrning och kontroll av de risker som är förknippade med stigande ålder på den utrustning som installerats i en verksamhet samt med korrosion, kartläggning av verksamhetens utrustning, strategi och metodologi för övervakning och kontroll av utrustningens skick, lämpliga uppföljningsåtgärder och eventuella nödvändiga motåtgärder.

iv) Hantering av ändringar — beslut om och införande av förfaranden för att planera ändringar av eller konstruktion av nya anläggningar, processer eller lager.

v) Planering inför nödsituationer — beslut om och genomförande av förfaranden för att identifiera förutsebara nödsituationer genom systematisk analys, i syfte att utarbeta, testa och granska planerna för räddningsinsatser vid sådana nödsituationer och ge särskild utbildning till den berörda personalen. Denna utbildning ska ges till all personal som arbetar inom verksamheten, även underleverantörers berörda personal.

▼B

vi) Resultatuppföljning — beslut om och genomförande av förfaranden för att kontinuerligt utvärdera efterlevnaden av målen med verksamhetsutövarens säkerhetspolicy och säkerhetsledningssystem, samt mekanismerna för tillsyn och korrigerande åtgärder om det förekommer brister. Förfarandena ska inbegripa verksamhetsutövarens rutiner för anmälan av allvarliga olyckshändelser eller händelser som kunde ha lett till en olyckshändelse, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökningar av dessa och uppföljningen utifrån tidigare lärdomar. Förfarandena ska också inbegripa resultatindikatorer såsom resultatindikatorer för säkerhet och andra relevanta indikatorer.

vii) Revision och granskning — beslut om och införande av förfaranden för periodisk systematisk bedömning av säkerhetspolicyn och av säkerhetsledningssystemets effektivitet och lämplighet, dokumenterad granskning av strategins och säkerhetsledningssystemets resultat och högsta ledningens uppdatering av säkerhetsledningssystemet, inklusive överväganden av och införande av nödvändiga ändringar enligt resultatet av revisionen och granskningen.

▼B

BILAGA IV

Uppgifter och information som ska ingå i de planer för räddningsinsatser som avses i artikel 12

1. Interna planer för räddningsinsatser

   a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser samt på den person som ansvarar för insatser på platsen och samordningen av dem.

   b) Namn eller befattning på den person som ansvarar för kontakten med den myndighet som har ansvaret för den externa planen för räddningsinsatser.

   c) För varje förutsebar situation eller händelse som har betydelse för uppkomsten av en allvarlig olyckshändelse ska det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas för att kontrollera situationen eller händelsen och begränsa följderna, inklusive en beskrivning av den säkerhetsutrustning och de resurser som är tillgängliga.

   d) Åtgärder för att begränsa riskerna för personer på platsen, inklusive hur varningar ska ges och vad personerna förväntas göra vid mottagandet av en varning.

   e) Rutiner för tidig varning om tillbudet till den myndighet som ansvarar för att den externa planen för räddningsinsatser sätts i verket, typ av information som ska ingå i den första varningen och åtgärder för att lämna mer detaljerad information så snart den blir tillgänglig.

   f) Vid behov rutiner för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa med den externa räddningstjänsten.

   g) Rutiner för att tillhandahålla stöd för insatser som görs utanför platsen.

2. Externa planer för räddningsinsatser

   a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att inleda räddningsinsatser och på de personer som har befogenhet att leda och samordna insatser utanför platsen.

   b) Rutiner för mottagande av tidiga varningar om tillbud samt förfaranden för beredskapstillstånd och larm.

   c) Rutiner för samordning av de resurser som behövs för att genomföra den externa planen för räddningsinsatser.

   d) Rutiner för att tillhandahålla stöd för insatser på platsen.

   e) Rutiner för insatser utanför platsen, inklusive respons på scenarier för allvarliga olyckshändelser enligt säkerhetsrapporten och med beaktande av eventuella dominoeffekter, inklusive sådana som påverkar miljön.

▼B

f) Rutiner för hur allmänheten och de närliggande verksamheter eller verksamhetsplatser som faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, som anges i artikel 9 ska förses med specifik information om olyckshändelsen och hur man ska agera.

g) Rutiner för hur information ska lämnas till räddningstjänsterna i andra medlemsstater vid allvarliga olyckshändelser som kan få gränsöverskridande följder.

▼B

BILAGA V

Upplysningar som ska lämnas till allmänheten enligt artikel 14.1 och enligt artikel 14.2 a

DEL 1

Alla verksamheter som omfattas av detta direktiv ska lämna följande upplysningar:

1. Verksamhetsutövarens namn eller handelsnamn samt fullständig adress till den berörda verksamheten.

2. En bekräftelse av att verksamheten omfattas av de bestämmelser och föreskrifter som krävs för genomförande av direktivet, och att den anmälan som avses i artikel 7.1 eller den säkerhetsrapport som avses i artikel 10.1 har överlämnats till den behöriga myndigheten.

3. En enkel redogörelse för aktiviteterna vid verksamheten.

4. Trivialnamnen och, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 1 i bilaga I, de generiska benämningarna och faroklassificeringarna för de relevanta farliga ämnen som förekommer vid verksamheten och som kan orsaka en allvarlig olyckshändelse, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper i enkla ordalag.

5. Allmän information om hur den berörda allmänheten kommer att varnas, vid behov, tillsammans med adekvat information om hur man lämpligen bör agera om en allvarlig olyckshändelse inträffar eller vägledning om var sådan information finns att tillgå i elektronisk form.

6. Datum för senaste besök på plats i enlighet med artikel 20.4 eller hänvisning till var sådan information finns att tillgå i elektronisk form, samt upplysningar om var det går att på begäran få mer ingående uppgifter om tillsynen eller den berörda tillsynsplanen, med beaktande av kraven i artikel 22.

7. Uppgifter om var det går att få tilläggsinformation, med beaktande av kraven enligt artikel 22.

DEL 2

Verksamheter på högre nivå ska lämna följande upplysningar utöver den information som anges i del 1 av denna bilaga:

1. Allmänna upplysningar om vilken fara för allvarliga olyckshändelser som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för människors hälsa och miljön och en sammanfattning av de viktigaste typerna av scenarier för allvarliga olyckshändelser och de åtgärder som vidtas för att hantera dem.

2. En bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att ordna tillbörliga rutiner på platsen och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med allvarliga olyckshändelser och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.

3. Lämplig information ur den externa planen för räddningsinsatser som utarbetats för att hantera de olycksföljder som uppstår utanför platsen. Informationen bör innehålla en uppmaning om att alla eventuella instruktioner och order från räddningstjänsten ska följas vid en olyckshändelse.

4. Där det är tillämpligt en angivelse av huruvida verksamheten ligger nära en annan medlemsstats territorium och därmed vilken risk som finns för att en allvarlig olyckshändelse har gränsöverskridande följder, enligt konventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor.

▼B

BILAGA VI

Kriterier för anmälan av en allvarlig olyckshändelse till kommissionen enligt artikel 18.1

I. Alla allvarliga olyckshändelser som omfattas av punkt 1 eller som medför minst en av de följder som beskrivs i punkterna 2, 3, 4 och 5 måste anmälas till kommissionen.

1. Berörda farliga ämnen

   Varje typ av brand, explosion eller oavsiktligt utsläpp av ett farligt ämne i kvantiteter som motsvarar minst 5 % av det tröskelvärde som anges i kolumn 3 i del 1 eller i kolumn 2 i del 2 i bilaga I.

2. Skador på personer eller egendom

   a) Ett dödsfall.

   b) Att sex personer skadas inom verksamheten och måste tillbringa minst ett dygn på sjukhus.

   c) Att en person utanför verksamhetens område måste tillbringa minst ett dygn på sjukhus.

   d) Att en eller flera bostäder utanför verksamhetens område skadas och blir oanvändbara till följd av olyckshändelsen.

   e) Evakuering eller isolering av personer under mer än två timmar (personer × timmar): värdet ska vara åtminstone 500.

   f) Avbrott av dricksvatten-, el-, gasförsörjning eller teleförbindelse under mer än två timmar (personer × timmar): värdet ska vara åtminstone 1 000.

3. Omedelbara skador på miljön

   a) Bestående eller långsiktiga skador på markbundna livsmiljöer:

      i) 0,5 ha eller mer av en livsmiljö som har betydelse ur miljö- eller bevarandesynpunkt och är skyddad i lag.

      ii) 10 ha eller mer av en mera utbredd livsmiljö, inklusive åkermark.

   b) Betydande eller långsiktiga skador på livsmiljöer i sötvatten eller på marina livsmiljöer:

      i) 10 km eller mer av en flod eller en kanal.

      ii) 1 ha eller mer av en sjö eller damm.

      iii) 2 ha eller mer av ett delta.

      iv) 2 ha eller mer av ett kust- eller havsområde.

   c) Betydande skador på en akvifer eller på grundvatten:

      1 ha eller mer.

4. Skador på egendom

   a) Skador på egendom inom verksamheten: minst 2 miljoner EUR.

▼B

b) Skador på egendom utanför verksamheten: minst 0,5 miljoner EUR.

5. Gränsöverskridande skador

Alla allvarliga olyckshändelser där ett farligt ämne medverkar direkt och som har följder utanför den berörda medlemsstatens territorium.

II. Olyckshändelser eller händelser som kunde ha lett till en olyckshändelse som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa deras följder, men som inte uppfyller de kvantitativa kriterierna enligt ovan, bör anmälas till kommissionen.

▼B

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 96/82/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 första stycket	Artikel 2.1 och artikel 3.2 och 3.3
Artikel 2.1 andra stycket	Artikel 3.12
Artikel 2.2	—
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.8
Artikel 3.3	Artikel 3.9
Artikel 3.4	Artikel 3.10
Artikel 3.5	Artikel 3.13
Artikel 3.6	Artikel 3.14
Artikel 3.7	Artikel 3.15
Artikel 3.8	Artikel 3.16
—	Artikel 3.2–3.7, 3.11 och 3.12 och 3.17–3.19
Artikel 4	Artikel 2.2 första stycket leden a–f och h
—	Artikel 2.2 första stycket led g och artikel 2.2 andra stycket
—	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1	Artikel 7.2
Artikel 6.2 leden a–g	Artikel 7.1 leden a–g
Artikel 6.3	Artikel 7.3
Artikel 6.4	Artikel 7.4 leden a–c
—	Artikel 7.4 led d
Artikel 7.1	Artikel 8.1
—	Artikel 8.2 leden a och b
Artikel 7.1 a	Artikel 8.2 led a
Artikel 7.2	Artikel 8.5
Artikel 7.3	—
—	Artikel 8.3
—	Artikel 8.4
—	Artikel 8.5
Artikel 8.1 och 8.2	Artikel 9.1 och 9.2
—	Artikel 9.2

▼B

Direktiv 96/82/EG	Detta direktiv
Artikel 9.1	Artikel 10.1
Artikel 9.2 första stycket	Artikel 10.2
Artikel 9.2 andra stycket	—
Artikel 9.3	Artikel 10.3
Artikel 9.4	Artikel 10.6
Artikel 9.5	Artikel 10.5
Artikel 9.6	—
—	Artikel 10.4
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11.1 leden a och b	Artikel 12.1 leden a och b och artikel 12.2
Artikel 11.1 led c	Artikel 12.1 led c
Artikel 11.2	Artikel 12.3
Artikel 11.3	Artikel 12.4 och 12.5
Artikel 11.4	Artikel 12.6 första stycket
Artikel 11.4 a	Artikel 12.6 andra stycket
Artikel 11.5	Artikel 12.7
Artikel 11.6	Artikel 12.8
Artikel 12.1 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 13.2
Artikel 12.1 a	—
Artikel 12.2	Artikel 13.3
—	Artikel 13.4
Artikel 13.1 första stycket	Artikel 14.2 första stycket led a och artikel 14.2 andra stycket, andra meningen
Artikel 13.1 andra stycket, första och tredje meningen	Artikel 14.2 andra stycket, sista meningen
Artikel 13.1 andra stycket, andra meningen	Artikel 14.1
Artikel 13.1 tredje stycket	Artikel 14.2 andra stycket, första meningen
—	Artikel 14.1 andra meningen
Artikel 13.2	Artikel 14.3
Artikel 13.3	Artikel 14.4
Artikel 13.4 första meningen	Artikel 14.2 led b
Artikel 13.4 andra och tredje meningen	Artikel 22.3 första och andra styckena
Artikel 13.5	Artikel 15.1
Artikel 13.6	Artikel 14.2 led c
—	Artikel 15.2–15.7

▼B

Direktiv 96/82/EG	Detta direktiv
Artikel 14.1	Artikel 16
Artikel 14.2	Artikel 17
Artikel 15.1 leden a–d	Artikel 18.1 leden a–d och artikel 18.2 första stycket
Artikel 15.2 första stycket	Artikel 18.1 led e och artikel 18.3
Artikel 15.2 andra stycket	Artikel 18.2 andra stycket
Artikel 15.3	Artikel 18.4
Artikel 16	Artikel 6.1
—	Artikel 6.2 och 6.3
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18.1	Artikel 20.1 och 20.2
Artikel 18.2 led a	Artikel 20.4
Artikel 18.2 led b–c	Artikel 20.7
Artikel 18.3	Artikel 20.11
—	Artikel 20.3, 20.5, 20.6, 20.8, 20.9 och 20.10
Artikel 19.1	Artikel 21.1
Artikel 19.1 a första stycket	Artikel 21.3 första stycket
Artikel 19.1 a andra stycket	Artikel 21.3 andra stycket
Artikel 19.2 första stycket	Artikel 21.4
Artikel 19.2 andra stycket	Artikel 21.6
Artikel 19.3	Artikel 21.7
—	Artikel 21.5
Artikel 19.4	Artikel 21.2
Artikel 20.1 första stycket	Artikel 22.1
Artikel 20.1 andra stycket	Artikel 22.2
Artikel 20.2	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 21.1	Artikel 25
Artikel 21.2	Artikel 21.5
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 33
Artikel 26	Artikel 34
—	Artikel 26 och artiklarna 28–30

▼B

Direktiv 96/82/EG	Detta direktiv
—	Bilaga I, inledande stycken
Bilaga I, inledningen, punkterna 1–5	Bilaga I, noter till Bilaga I, noterna 1–3
Bilaga I, inledningen, punkterna 6–7	—
Bilaga I, del 1	Bilaga I, del 2
Bilaga I, del 1, noter till Bilaga I, noterna 1–6	Bilaga I, noter till Bilaga I, noterna 13–18
Bilaga I, del 1, noter till Bilaga I, not 7	Bilaga I, noter till Bilaga I, not 20
—	Bilaga I, noter till Bilaga I, not 7
Bilaga I, del 2	Bilaga I, del 1
Bilaga I, del 2, noter till del 2, not 1	Bilaga I, noter till Bilaga I, noterna 1 och 5 och 6
Bilaga I, del 2, noter till del 2, not 2	Bilaga I, noter till Bilaga I, noterna 8–10
Bilaga I, del 2, noter till del 2, not 3	Bilaga I, noter till Bilaga I, noterna 11.1, 11.2 och 12
Bilaga I, del 2, noter till del 2, not 4	Bilaga I, noter till Bilaga I, not 4
Bilaga II, delarna I–III	Bilaga II, punkterna 1–3
Bilaga II, del IV, punkt A	Bilaga II, punkt 4a
—	Bilaga II, punkt 4 a leden i–iii,
Bilaga II, del IV, punkt B	Bilaga II, punkt 4b
—	Bilaga II, punkt 4c
Bilaga II, del IV, punkt C	Bilaga II, punkt 4d
Bilaga II, del V, punkt A–C	Bilaga II, punkt 5 a–c
Bilaga II, del V, punkt D	—
—	Bilaga II, punkt 5d
Bilaga III, inledningen och leden a–b	Bilaga III, inledande stycket och led a Artikel 8.1 och 8.5
Bilaga III, led c, leden i–iv	Bilaga III, led b, leden i–iv
Bilaga III, led c, leden v–vii	Bilaga III, led b, leden vi–vii
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V, punkt 1	Bilaga V, del 1, punkt 1
Bilaga V, punkt 2	—
Bilaga V, punkterna 3–5	Bilaga V, del 1, punkterna 2–4
Bilaga V, punkt 6	Bilaga V, del 2, led 1
Bilaga V, punkt 7–8	Bilaga V, del 1, punkt 5
—	Bilaga V, del 1, punkt 6

▼B

Direktiv 96/82/EG	Detta direktiv
Bilaga V, punkterna 9–10	Bilaga V, del 2, punkterna 2 och 3
Bilaga V, punkt 11	Bilaga V, del 1, punkt 7
—	Bilaga V, del 2, punkt 4
Bilaga VI, I	Bilaga VI, del I
Bilaga VI, II	Bilaga VI, del II
—	Bilaga VII